

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 26. 2. 2025
COM(2025) 81 final

2025/0045 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

**ktorou sa menia smernice 2006/43/ES, 2013/34/EÚ, (EÚ) 2022/2464 a (EÚ) 2024/1760,
pokiaľ ide o určité požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti podnikov
a náležitú starostlivosť podnikov v oblasti udržateľnosti**

(Text s významom pre EHP)

{SWD(2025) 80 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Všeobecný kontext a ciele

Mario Draghi vo svojej správe o budúcnosti európskej konkurencieschopnosti zdôraznil, že je nevyhnutné, aby Európa vytvorila regulačné prostredie, ktoré povzbudí konkurencieschopnosť a odolnosť, pričom upriamil pozornosť na zaťaženie a náklady na dodržiavanie predpisov vytvorené smernicou o vykazovaní informácií o udržateľnosti podnikov (CSRD) a smernicou o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti (CSDDD)¹. Hlavy štátov a predsedovia vlád EÚ vo vyhlásení z Budapešti o novej dohode o konkurencieschopnosti Európy vyzvali na „začatie zjednodušovacej revolúcie, ktorou sa zabezpečí jasný, jednoduchý a inteligentný regulačný rámec pre podniky a ktorou sa drasticky zjednoduší administratívne, regulačné a vykazovacie zaťaženie, najmä pre MSP“². Vyzvali Komisiu, aby v prvom polroku 2025 predložila konkrétne návrhy na zníženie vykazovacích požiadaviek aspoň o 25 %.

Komisia vo svojom oznámení o kompase konkurencieschopnosti pre EÚ potvrdila, že navrhne prvý „súhrnný balík predpisov o zjednodušení“, ktorý by zahŕňal ďalekosiahle zjednodušenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnom financovaní, náležitej starostlivosti v oblasti udržateľnosti a taxonómie³. Vo svojom oznámení s názvom „Jednoduchšia a rýchlejšia Európa: oznámenie o vykonávaní a zjednodušení“ Komisia stanovila program vykonávania a zjednodušenia, ktorý prináša rýchle a viditeľné zlepšenia pre ľudí a podniky v praxi, čo si vyžaduje viac než len postupný prístup a zdôrazňuje potrebu odvážnych opatrení na zefektívnenie a zjednodušenie pravidiel EÚ, ako aj vnútroštátnych a regionálnych pravidiel⁴.

Smernica CSRD nadobudla účinnosť 5. januára 2023⁵. Posilnili a zmodernizovali sa ňou požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti podnikov prostredníctvom úprav smernice o účtovníctve, smernice o transparentnosti, smernice o audite a nariadenia o audite⁶. Smernica CSRD je dôležitým prvkom Európskej zelenej dohody a akčného plánu o udržateľnom financovaní⁷. Jej cieľom je zabezpečiť, aby investori mali informácie, ktoré potrebujú na pochopenie a riadenie rizík, ktorým sú vystavené spoločnosti, do ktorých sa investuje, v dôsledku zmeny klímy a iných aspektov udržateľnosti. Jej ďalším cieľom je zabezpečiť, aby investori a iné zainteresované strany mali potrebné informácie o vplyve spoločností na ľudí a životné prostredie. Prispieva tak k finančnej stabilite a environmentálnej integrite. Ide o nevyhnutnú podmienku na to, aby finančné zdroje smerovali do spoločností, ktoré sledujú ciele udržateľnosti, prispieva

¹ „The future of European competitiveness“ (*Budúcnosť konkurencieschopnosti Európy*), september 2024.

² Vyhlásenie z Budapešti o novej dohode o konkurencieschopnosti Európy, 8. november 2024.

³ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Európskej rade, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov, COM(2025) 30 final: Kompas konkurencieschopnosti pre EÚ.

⁴ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov, COM(2025) 47 final: Jednoduchšia a rýchlejšia Európa: oznámenie o vykonávaní a zjednodušení.

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2464 zo 14. decembra 2022 (smernica o vykazovaní informácií o udržateľnosti podnikov).

⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 (smernica o účtovníctve). Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES z 15. decembra 2004 (smernica o transparentnosti). Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 (smernica o audite). Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 537/2014 zo 16. apríla 2014 (nariadenie o audite).

⁷ Oznámenie Komisie s názvom „Európska zelená dohoda“ [COM(2019) 640 final]. Oznámenie Komisie s názvom „Akčný plán: Financovanie udržateľného rastu“ [COM(2018) 097 final].

k väčšej zodpovednosti a transparentnosti voči všetkým zainteresovaným stranám, pokiaľ ide o výkonnosť spoločností v oblasti udržateľnosti.

Smernica CSDDD nadobudla účinnosť 25. júla 2024⁸. Jej cieľom je zabezpečiť, aby spoločnosti pôsobiace na jednotnom trhu EÚ prispievali k dosiahnutiu rozsiahlejších ambícií Európskej únie, pokiaľ ide o prechod na udržateľné a klimaticky neutrálne hospodárstvo, zavedením primeraných systémov správy a riadenia a prijímaním vhodných opatrení na identifikáciu a riešenie nepriaznivých vplyvov na ľudské práva a životné prostredie v rámci svojich vlastných činností, ako aj v rámci činností ich dcérskych spoločností a v ich globálnych hodnotových reťazcoch. Navyše sa zameriava na zabezpečenie toho, aby spoločnosti prijali a zaviedli plán transformácie na zmierňovanie zmeny klímy.

Smernice CSRD a CSDDD sa v súčasnosti vykonávajú v novom a zložitom kontexte. V dôsledku útočnej vojny Ruska proti Ukrajine došlo k nárastu cien energie pre podniky EÚ. Obchodné napätie stúpa, keďže geopolitické prostredie sa naďalej mení. Určité iné významné jurisdikcie zaujali k regulácii vykazovania informácií o udržateľnosti podnikov a náležitej starostlivosti odlišný postoj, čo vyvoláva otázky o vplyve týchto právnych predpisov na konkurenčné postavenie spoločností z EÚ. Schopnosť Únie zachovať a chrániť svoje hodnoty závisí, okrem iného, od schopnosti jej hospodárstva prispôbiť sa a konkurovať v nestabilnom a miestami nepriateľskom geopolitickom kontexte.

Tento návrh preto obsahuje ustanovenia na zjednodušenie a zefektívnenie regulačného rámca s cieľom znížiť zaťaženie podnikov vyplývajúce zo smerníc CSRD a CSDDD bez toho, aby sa oslabili politické ciele oboch právnych predpisov, a zabezpečiť nákladovo efektívnejšie plnenie celkových ambícií Európskej zelenej dohody súvisiacich so zelenou a spravodlivou transformáciou.

Návrh obsahuje niekoľko dôležitých aspektov v oblasti zjednodušenia a flexibility, ktoré môžu podniky povzbudiť v tom, aby dobrovoľne uplatňovali vykazovanie informácií o udržateľnosti a taxonómii vo väčšom rozsahu. Spoločnosti, ktoré už disponujú silným profilom v oblasti udržateľnosti, by to mohli využiť ako faktor odlišujúci ich od konkurencie, čo by im mohlo potenciálne pomôcť prilákať investície do ich podnikania. Spoločnosti, ktoré sa nachádzajú v procese transformácie, môžu využívať dobrovoľné vykazovanie, keďže sa môžu rozhodnúť, ako komunikovať svoje transformačné stratégie bez toho, aby na svojich pleciach pociťovali bremeno povinného zverejňovania, a zároveň tak mať možnosť prilákať investície.

Súbežne s týmto návrhom Komisia predkladá samostatný legislatívny návrh na odloženie začatia uplatňovania smernice CSDDD a určitých ustanovení smernice CSRD.

Osobitný kontext a ciele tohto návrhu týkajúce sa smernice CSRD

Smernica CSRD sa má v súčasnosti uplatňovať na veľké podniky, MSP s cennými papiermi kótovanými na regulovaných trhoch EÚ, materské podniky veľkých skupín, ako aj na emitentov, ktorí patria do týchto kategórií podnikov. Začiatok uplatňovania požiadaviek na vykazovanie zavedených smernicou CSRD sa zavádza postupne podľa rôznych kategórií podnikov. V prvej vlně sú veľké subjekty verejného záujmu s viac než 500 zamestnancami, ktoré musia po prvýkrát

⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1760 z 13. júna 2024 (smernica o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti).

vykázať informácie v roku 2025 za účtovný rok 2024⁹. V druhej vlně sú ostatné veľké podniky, ktoré musia vykázať informácie v roku 2026 za účtovný rok 2025¹⁰. V tretej vlně sa nachádzajú malé a stredné podniky (MSP), ktorých cenné papiere sú kótované na regulovaných trhoch EÚ – tie musia vykázať informácie v roku 2027 za účtovný rok 2026, hoci majú možnosť rozhodnúť sa, že za účtovné roky 2026 a 2027 si uplatnia výnimku dané informácie nevykázať¹¹. Vo štvrtej vlně sú určité podniky z krajín mimo EÚ, ktoré podnikajú na území Únie a presahujú určité prahové hodnoty – tieto musia vykázať informácie v roku 2029 za účtovný rok 2028¹².

V smernici CSRD sa vyžaduje, aby podniky patriace do rozsahu pôsobnosti vykazovali informácie o udržateľnosti podľa povinných európskych štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti (ESRS), a od Komisie sa vyžaduje, aby takéto štandardy prijala prostredníctvom delegovaných aktov. Komisia v júli 2023 prijala prvý súbor štandardov ESRS, ktoré sú odvetvovo neutrálne, čo znamená, že ich majú uplatňovať všetky podniky patriace do rozsahu pôsobnosti nezávisle od odvetvia hospodárstva, v ktorom daný podnik pôsobí¹³. V smernici CSRD sa vyžaduje aj to, aby Komisia prijala odvetvové štandardy vykazovania, pričom prvý súbor takýchto štandardov sa má prijať do júna 2026. Smernica CSRD umožňuje kótovaným MSP, aby namiesto úplného súboru ESRS vykazovali informácie s použitím samostatného, jednoduchšieho primeraného súboru štandardov.

Na žiadosť Komisie skupina EFRAG predložila štandard vykazovania informácií o udržateľnosti, ktorý môžu dobrovoľne používať MSP, na ktoré sa nevzťahujú požiadavky na vykazovanie (štandard VSME)¹⁴. Cieľom tohto štandardu VSME je poskytnúť MSP jednoduchý, všeobecne uznávaný nástroj, prostredníctvom ktorého môžu poskytovať informácie o udržateľnosti bankám, veľkým spoločnostiam a iným zainteresovaným stranám, ktoré môžu takéto informácie požadovať.

Ďalším dôležitým aspektom smernice CSRD sú ustanovenia o uistení a vykazovaní informácií o hodnotovom reťazci. Podniky musia uverejňovať svoje informácie o udržateľnosti spolu so stanoviskom štatutárneho audítora alebo, ak to umožňujú členské štáty, nezávislého poskytovateľa uisťovacích služieb. Súčasná požiadavka sa týka limitovaného uistenia, pričom

⁹ Takisto aj subjekty verejného záujmu, ktoré sú materskými podnikmi veľkej skupiny s viac než 500 zamestnancami, na účely konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti. „Subjekty verejného záujmu“ sú vymedzené v článku 2 bode 1 smernice o účtovníctve ako podniky, ktoré: a) sa riadia právom členského štátu a ktorých prevoditeľné cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu EÚ; b) sú úverovými inštitúciami; c) sú poisťovňami; alebo d) určili členské štáty ako subjekty verejného záujmu. „Veľké podniky“ sú vymedzené v článku 3 ods. 4 smernice o účtovníctve ako podniky, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, prekročia aspoň dve z týchto troch kritérií: a) celková bilančná suma: 25 000 000 EUR; b) čistý obrat: 50 000 000 EUR; c) priemerný počet zamestnancov počas účtovného roka: 250.

¹⁰ Ako aj ostatné materské podniky veľkých skupín na účely konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti.

¹¹ Súčasťou tretej vlny sú aj malé a menej zložité úverové inštitúcie a kaptívne poisťovne a zaist'ovne, hoci tieto môžu využiť dodatočnú dvojročnú výnimku len vtedy, ak sú kótovanými MSP.

¹² Podľa článku 40a smernice o účtovníctve, zmenenej smernicou CSRD, musí podnik, ktorý nie je usadený v EÚ, vykazovať informácie o udržateľnosti na úrovni skupiny, ak a) dosiahol čistý obrat v Únii vo výške viac než 150 miliónov EUR a b) má buď dcérsku spoločnosť v EÚ, na ktorú sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti zavedené smernicou CSRD, alebo má pobočku v EÚ, ktorá dosiahla čistý obrat vo výške viac než 40 miliónov EUR. V tomto prípade má právnu povinnosť uverejniť správu dcérska spoločnosť alebo pobočka v EÚ.

¹³ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2023/2772 z 31. júla 2023, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ, pokiaľ ide o štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti.

¹⁴ Skupina EFRAG sa predtým nazývala Európska poradná skupina pre finančné výkazníctvo, no jej oficiálny názov je v súčasnosti len EFRAG. Ide o nezávislý súkromný orgán zložený z viacerých zainteresovaných strán, ktorý je väčšinou financovaný z prostriedkov EÚ.

v smernici CSRD sa stanovuje, že táto požiadavka by sa v budúcnosti za určitých podmienok mohla zmeniť na primerané uistenie¹⁵. V smernici CSRD sa zároveň vyžaduje, aby Komisia prijala štandardy pre uistenie o udržateľnosti prostredníctvom delegovaných aktov.

V smernici CSRD sa vyžaduje, aby podniky vykazovali informácie o hodnotovom reťazci v rozsahu potrebnom na pochopenie ich vplyvov, rizík a príležitostí súvisiacich s udržateľnosťou. V smernici CSRD sa stanovuje tzv. horné ohraničenie hodnotového reťazca, v ktorom sa uvádza, že štandardy ESRS nesmú obsahovať požiadavky na vykazovanie, ktoré by od podnikov vyžadovali, aby od MSP v ich hodnotovom reťazci získavali informácie nad rámec informácií, ktoré sa majú zverejniť na základe príslušného štandardu pre kótované MSP.

Cieľom tohto návrhu je znížiť záťaž spojenú s vykazovaním a obmedziť účinok prenosu zaťaženia na menšie spoločnosti. Po prvé, cieľom tohto návrhu je zjednodušiť rámec a znížiť zaťaženie takto:

- Počet podnikov, na ktoré sa vzťahujú povinné požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti, by sa znížil približne o 80 %, pričom by sa z rozsahu pôsobnosti vyňali veľké podniky do 1 000 zamestnancov (t. j. niektoré podniky z druhej vlny a niektoré podniky z prvej vlny) a kótované MSP (t. j. všetky podniky v tretej vlne). Požiadavky na vykazovanie by sa vzťahovali len na veľké podniky s viac než 1 000 zamestnancami (t. j. podniky, ktoré majú viac než 1 000 zamestnancov a buď obrat presahujúci 50 miliónov EUR, alebo súvahu presahujúcu 25 miliónov EUR). Touto revidovanou prahovou hodnotou by sa smernica CSRD uviedla do väčšieho súladu so smernicou CSDDD¹⁶.
- Pre podniky, na ktoré sa nevzťahujú povinné požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti, Komisia navrhuje primeraný štandard pre dobrovoľné používanie, ktorý by vychádzal zo štandardu VSME, ktorý vypracovala skupina EFRAG. Podľa tohto návrhu by Komisia tento dobrovoľný štandard prijala formou delegovaného aktu. V snahe riešiť dopyt na trhu má Komisia medzitým v úmysle čo najskôr vydať odporúčanie o dobrovoľnom vykazovaní informácií o udržateľnosti na základe štandardu VSME, ktorý vypracovala skupina EFRAG.
- Rozšírilo a posilnilo by sa v ňom horné ohraničenie hodnotového reťazca. Namiesto toho, aby bol len limitom toho, čo sa môže v štandardoch ESRS špecifikovať, by sa vzťahoval priamo na vykazujúcu spoločnosť. Chránil by všetky podniky, ktoré majú do 1 000 zamestnancov, a nie len malé a stredné podniky, ako je to v súčasnosti. A príslušný limit by sa vymedzil v dobrovoľnom štandarde, ktorý by na základe štandardu VSME vypracovaného skupinou EFRAG prijala Komisia formou delegovaného aktu. Tým sa výrazne obmedzí účinok prenosu zaťaženia na menšie podniky.

¹⁵ Objem práce v prípade zákazky na limitované uistenie je výrazne nižší než pri zákazke na primerané uistenie. Záver zákazky na limitované uistenie sa zvyčajne poskytuje negatívnou formou vyjadrenia, pričom sa v ňom uvádza, že poskytovateľ uistenia nezistil žiadnu skutočnosť, v dôsledku ktorej by dospel k záveru, že predmet zákazky je významne nesprávny. Záver zákazky na primerané uistenie sa zvyčajne poskytuje pozitívnou formou vyjadrenia a výsledkom je poskytnutie názoru na hodnotenie predmetu zákazky podľa vopred vymedzených kritérií.

¹⁶ Okrem toho a z dôvodu konzistentnosti by sa v článku 40a smernice o účtovníctve prahová hodnota čistého obratu pre podnik, ktorý nie je usadený v EÚ a na ktorý sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie na úrovni skupiny, zvýšila zo 150 miliónov EUR dosiahnutých v Únii na 450 miliónov EUR. Z dôvodu konzistentnosti sa ďalej prahová hodnota pre pobočku v EÚ podľa článku 40a zvyšuje zo 40 miliónov EUR na 50 miliónov EUR a prahová hodnota pre dcérsku spoločnosť v EÚ sa obmedzuje na veľké podniky v zmysle vymedzenia v smernici o účtovníctve. Kľúčové prahové hodnoty smernice CSDDD sú 1 000 zamestnancov a obrat 450 miliónov EUR.

- Neexistovali by žiadne odvetvové štandardy vykazovania, čím by sa zabránilo nárastu počtu predpísaných údajových bodov, ktoré by podniky mali vykazovať.
- Odstránila by sa možnosť prejsť od požiadavky limitovaného uistenia k požiadavke primeraného uistenia. Tým sa objasní, že podniky patriace do rozsahu pôsobnosti nebudú musieť v budúcnosti čeliť žiadnemu zvýšeniu nákladov na uistenie.
- Namiesto povinnosti Komisie prijať štandardy pre uistenie v oblasti udržateľnosti do roku 2026 Komisia do roku 2026 vydá usmernenia pre ciele uistenie. To Komisii umožní rýchlejšie riešiť vznikajúce problémy v oblasti uistenia o udržateľnosti, ktoré môžu spôsobiť zbytočné zaťaženie podnikov, na ktoré sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie.
- Návrhom sa zavádza režim možnosti uplatňovania („opt-in“), v rámci ktorého veľké podniky s viac než 1 000 zamestnancami a čistým obratom nepresahujúcim 450 miliónov EUR, ktoré deklarujú, že ich činnosti sú zosúladené alebo čiastočne zosúladené s taxonómiou EÚ, zverejňujú svoje KPI týkajúce sa obratu a kapitálových výdavkov a môžu sa rozhodnúť, že budú zverejňovať svoje KPI týkajúce sa prevádzkových výdavkov. Týmto prístupom založeným na možnosti uplatňovania sa úplne eliminujú náklady na dodržiavanie pravidiel vykazovania v rámci taxonómie pre veľké podniky s viac než 1 000 zamestnancami a čistým obratom nepresahujúcim 450 miliónov EUR, ktoré nedeclarujú, že ich činnosti súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré sa podľa nariadenia o taxonómii považujú za environmentálne udržateľné. Tento návrh navyše poskytuje väčšiu flexibilitu, keďže týmto podnikom umožňuje vykazovať informácie o činnostiach, ktoré spĺňajú určité technické kritériá preskúmania v rámci taxonómie bez toho, aby spĺňali všetky z nich. Takéto vykazovanie informácií o čiastočnom zosúladení môže podporiť postupnú environmentálnu transformáciu činností v priebehu času v súlade s cieľom zvýšiť financovanie transformácie.

Po druhé, Komisia má v úmysle prijať delegovaný akt, ktorým sa uskutoční revízia prvého súboru štandardov ESRS. V snahe urýchlene dosiahnuť zjednodušenie a zefektívnenie štandardov ESRS a poskytnúť podnikom jasnosť a právnu istotu má Komisia v úmysle prijať potrebný delegovaný akt čo najskôr, najneskôr však šesť mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto návrhu. Revíziou delegovaného aktu sa podstatne zníži počet povinných údajových bodov podľa štandardov ESRS tak, že sa i) odstránia tie, ktoré sa považujú za najmenej dôležité na vykazovanie informácií o udržateľnosti na všeobecné účely, ii) uprednostnia kvantitatívne údajové body pred opisným textom a iii) začne ešte viac rozlišovať medzi povinnými a dobrovoľnými údajovými bodmi bez toho, aby sa narušila interoperabilita s globálnymi štandardmi vykazovania, a bez toho, aby bolo dotknuté posúdenie významnosti každého podniku. Revíziou sa objasnia ustanovenia, ktoré sa považujú za nejasné. Zlepší sa tým súlad s ostatnými právnymi predpismi EÚ. Poskytnú sa jasnejšie pokyny, ako uplatňovať zásadu významnosti v snahe zabezpečiť, aby podniky vykazovali len významné informácie, a v snahe znížiť riziko, že budú poskytovatelia uisťovacích služieb neúmyselne nabádať podniky, aby vykazovali informácie, ktoré nie sú nevyhnutné, alebo aby na proces posudzovania významnosti vyčlenili nadmerné zdroje. Zjednoduší sa tým štruktúra a prezentácia štandardov. Ďalej sa posilní už teraz veľmi vysoký stupeň interoperability s globálnymi štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti. Vykonajú sa aj prípadné ďalšie úpravy, ktoré sa vzhľadom na skúsenosti s prvým kolom uplatňovania štandardov ESRS môžu považovať za potrebné.

Po tretie, samostatným návrhom, ktorý Komisia predložila súbežne s týmto návrhom, by sa o dva roky odložil začiatok uplatňovania požiadaviek na vykazovanie v rámci druhej vlny (veľké podniky, ktoré nie sú subjektmi verejného záujmu a ktoré majú viac než 500

zamestnancov, ako aj veľké podniky najviac s 500 zamestnancami¹⁷) a tretej vlny (kótované MSP, malé a menej zložené úverové inštitúcie a kaptívne poisťovne a zaistovne). Cieľom odkladu je zabrániť situácii, keď sa od určitých podnikov vyžaduje, aby vykazovali informácie za účtovný rok 2025 (druhá vlna) alebo 2026 (tretia vlna), a následne sú od tejto požiadavky oslobodené. Takáto situácia by znamenala, že dotknutým podnikom vznikajú zbytočné výdavky, ktorým bolo možné predísť.

Komisia vyzýva spoluzákonodarcov, aby urýchlili dosiahnuť dohodu o tomto odklade, najmä s cieľom zabezpečiť potrebnú právnu zrozumiteľnosť pre podniky v druhej vlne, od ktorých sa v súčasnosti vyžaduje, aby prvýkrát vykazali informácie v roku 2026 za účtovný rok 2025.

Osobitný kontext a ciele tohto návrhu týkajúce sa smernice CSDDD

Podľa súčasných pravidiel by členské štáty mali smernicu CSDD transponovať do 26. júla 2026. Začiatok jej uplatňovania sa predpokladá v troch vlnách: od júla 2027 by sa pravidlá začali uplatňovať len na najväčšie spoločnosti v EÚ, t. j. na tie, ktoré majú viac než 5 000 zamestnancov a vykazujú čistý ročný (celosvetový) obrat vo výške viac než 1,5 miliardy EUR, ako aj na spoločnosti z krajín mimo EÚ, ktoré v EÚ dosahujú čistý obrat vo výške viac než 1,5 miliardy EUR. V druhej vlne by nový rámec museli od júla 2028 dodržiavať spoločnosti v EÚ s viac než 3 000 zamestnancami a čistým obratom viac než 900 miliónov EUR, ako aj spoločnosti z krajín mimo EÚ dosahujúce takýto čistý obrat v EÚ. V poslednej vlne by boli všetky ostatné spoločnosti patriace do všeobecného rozsahu pôsobnosti, ktoré by museli začať uplatňovať (vnútroštátne pravidlá, ktorými sa transponuje smernica) smernicu v júli 2029. Odhaduje sa, že od tohto dátumu sa smernica CSDDD bude vzťahovať približne na 6 000 veľkých spoločností v EÚ a približne 900 spoločností z krajín mimo EÚ. V osobnej pôsobnosti a postupnom zavádzaní uplatňovania sa zohľadňuje skutočnosť, že spoločnosti rôznej veľkosti majú rôzne kapacity na implementáciu nového povinného rámca, a ako také sú kľúčovým prvkom pri zabezpečovaní proporcionálneho prístupu.

Pokiaľ ide o veľké spoločnosti, v smernici sa uplatňuje prístup založený na riziku, ktorý im umožňuje uprednostniť riešenie tých vplyvov, ktoré sú najpravdepodobnejšie alebo najzávažnejšie. V smernici sa takisto vyžaduje, aby spoločnosť prijala „vhodné opatrenia“, ktoré má primerane k dispozícii, s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu.

Smernica takisto umožňuje spoločné znášanie nákladov prostredníctvom spoločných priemyselných iniciatív a iniciatív viacerých zainteresovaných strán.

Pokiaľ ide o predchádzanie presunu regulačného zaťaženia na obchodných partnerov MSP, v smernici sa vyžaduje, aby veľké spoločnosti patriace do rozsahu pôsobnosti používali zodpovedné zmluvné doložky, investície, podporu a zlepšené nákupné postupy.

Napriek všetkým týmto prvkom sa smernica vníma tak, že predstavuje značnú regulačnú záťaž, najmä keď sú hodnotové reťazce veľmi zložené a rozsiahle, a preto záujmové združenia vyzvali na ďalšie zjednodušenia a zníženie zaťaženia, a to aj pokiaľ ide o MSP, ktoré údajne môžu stále zažívať nežiaduce účinky prenosu zaťaženia na menšie podniky. Záujmové združenia navyše poukázali na neistotu spojenú s možným nárastom rizík v oblasti zodpovednosti.

¹⁷ Ako aj podniky, ktoré nie sú subjektmi verejného záujmu a ktoré sú materským podnikom veľkých skupín s viac než 500 zamestnancami, a podniky, ktoré sú materskými podnikmi veľkých skupín do 500 zamestnancov.

Hoci smernica CSDDD už zahŕňa niekoľko mechanizmov na zabezpečenie proporcionality a na zabezpečenie toho, aby spoločnosti patriace do rozsahu pôsobnosti mohli profitovať z udržateľnejšieho riadenia hodnotového reťazca z hľadiska dobrej povesti a odolnosti, pričom sa zohľadňuje spätná väzba spoločností, cieľom tohto návrhu je objasniť a zjednodušiť tento rámec a znížiť zaťaženie spoločností vrátane jednorazových a opakujúcich sa nákladov na dodržiavanie predpisov už v krátkodobom horizonte. Na tento účel sa zavádzajú najmä tieto zmeny:

- prispôsobenie povinností týkajúcich sa nepriamych obchodných partnerov v reťazci činností prípadom obchádzania alebo prípadom, keď existujú informácie poukazujúce na pravdepodobné alebo skutočné nepriaznivé vplyvy,
- zníženie požadovanej frekvencie pravidelného monitorovania a
- objasnenie a ciele zameranie rozsahu zapojenia zainteresovaných strán.

Návrh obsahuje aj niekoľko ďalších prvkov, ktorých cieľom je zvýšiť právnu istotu a vytvoriť rovnaké podmienky v EÚ, čím sa prispeje k zníženiu zaťaženia a zlepšeniu medzinárodnej konkurencieschopnosti.

Súbežne s týmto návrhom Komisia prijala aj návrh, ktorým by sa lehota na transpozíciu predĺžila o jeden rok a ktorým by sa odstránila prvá vlna uplatňovania. Celkovým výsledkom predĺženia lehoty stanovenej v smernici na prijatie všeobecných usmernení Komisiou (článok 19 ods. 3) je, že spoločnosti patriace do rozsahu pôsobnosti budú mať dva roky na to, aby sa pripravili na začatie uplatňovania, čo im umožní plne zohľadniť najlepšie postupy stanovené v týchto usmerneniach.

• **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Smernica o vykazovaní informácií o udržateľnosti podnikov

Tým, že sa odstráni rozlišovanie medzi kótovanými a nekótovanými podnikmi, je tento návrh v súlade s cieľom únie kapitálových trhov, ktorým je zatriktívniť regulované trhy EÚ ako zdroj financovania.

Cieľom požiadaviek na vykazovanie informácií stanovených v smernici CSRD a štandardoch ESRS je okrem iného zabezpečiť, aby účastníci finančného trhu, úverové inštitúcie a správcovia referenčných hodnôt mali prístup k informáciám o udržateľnosti, ktoré potrebujú od podnikov na účely splnenia svojich vlastných povinností v oblasti vykazovania podľa nariadenia o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore financií, nariadenia o kapitálových požiadavkách a nariadenia o referenčných hodnotách. Podniky, na ktoré by sa podľa tohto návrhu už nevzťahovali požiadavky na vykazovanie podľa smernice CSRD, môžu naďalej poskytovať informácie účastníkom finančného trhu, úverovým inštitúciám a správcovi referenčných hodnôt na dobrovoľnej báze. V prípade potreby tak môžu urobiť s použitím štandardov pre dobrovoľné vykazovanie, ktoré by Komisia podľa tohto návrhu prijala ako delegované akty.

Podľa tohto návrhu musia mať podniky na to, aby patrili do rozsahu pôsobnosti požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti, viac než 1 000 zamestnancov. Keďže prahová hodnota 1 000 zamestnancov je jedným z hlavných kritérií používaných na vymedzenie podnikov, na ktoré sa vzťahuje smernica CSDDD, tento návrh podporuje uvedenie smerníc CSRD a CSDDD do užšieho súladu.

Od podnikov, na ktoré sa vzťahuje tak smernica CSRD, ako aj smernica CSDDD, sa v smernici CSDDD nevyžaduje, aby vykazovali dodatočné informácie nad rámec tých, ktoré sú povinné vykazovať podľa smernice CSRD. Navrhované úpravy nevylúčia z rozsahu pôsobnosti smernice CSRD žiadne podniky, na ktoré sa vzťahuje smernica CSDDD, čo znamená, že sa zachová uvedený súlad medzi týmito dvoma právnymi predpismi.

Súlad s inými právnymi predpismi EÚ sa posilní prostredníctvom úprav delegovaného aktu o štandardoch ESRS, ak sú najvhodnejším prostriedkom na dosiahnutie tohto cieľa práve úpravy štandardov ESRS.

Smernica o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti

Podľa smernice CSRD/štandardov ESRS sa vykazovanie nepriaznivých vplyvov neobmedzuje na priamych partnerov v rámci hodnotového reťazca. Súlad so smernicou CSRD sa zachováva, keďže navrhované zmeny smernice CSDDD, ktorými sa v prvom rade obmedzuje náležitá starostlivosť na priamych partnerov v rámci hodnotového reťazca, sú doplnené požiadavkami, aby spoločnosti patriace do rozsahu pôsobnosti posudzovali nepriamych obchodných partnerov, ak existujú vierohodné informácie naznačujúce existenciu skutočných alebo potenciálnych vplyvov na ich úrovni. Smernicou CSRD sa dopĺňa smernica CSDDD, pokiaľ ide o vykazovanie informácií o náležitej starostlivosti, pričom po novom sa navrhuje zosúladienie rozsahu pôsobnosti oboch právnych aktov. Ustanovenie o plánoch klimateckej transformácie bude lepšie zosúladené so znením smernice CSRD, pričom smernica CSRD sa bude naďalej dopĺňať o jasnú povinnosť prijať takýto plán.

• Súlad s ostatnými politikami Únie

Tento návrh je v súlade s politikou EÚ na zvýšenie konkurencieschopnosti, zjednodušenie regulačného rámca a zníženie zaťaženia podnikov pri súčasnom dosahovaní politických cieľov smerníc CSRD a CSDDD. To zahŕňa aj zachovanie Zelenej dohody, keďže strednodobá až dlhodobá konkurencieschopnosť závisí od toho, či spoločnosti do svojich činností dostatočne začleňujú aspekty udržateľnosti.

Pokiaľ ide o smernicu CSDDD, návrhom by sa zjednodušili a zefektívni požiadavky náležitej starostlivosti v oblasti udržateľnosti pre spoločnosti patriace do rozsahu pôsobnosti, čím by sa znížila administratívna záťaž v súlade s cieľmi stanovenými v Kompase konkurencieschopnosti – konkrétne cieľmi znížiť zaťaženie o 25 % a 35 % (pre MSP).

Znížením vplyvu na obchodných partnerov – spomedzi ktorých mnohí budú MSP alebo malé spoločnosti so strednou trhovou kapitalizáciou – návrh zároveň prispieva k cieľu podporovať MSP a malé spoločnosti so strednou trhovou kapitalizáciou a oslobodiť ich od zbytočnej záťaže, ktorá by mohla negatívne ovplyvňovať ich prosperitu a rast. Rozšírenie rozsahu pôsobnosti ustanovení podliehajúcich maximálnej harmonizácii tak, aby zahŕňali základné povinnosti náležitej starostlivosti, takisto prispieva k cieľu jednotného trhu tak, že zabraňuje fragmentácii prostredníctvom rôznych vnútroštátnych pravidiel (tzv. gold-plating) a zabezpečuje rovnaké podmienky v celej Európskej únii. Odstránenie jednotných pravidiel občianskoprávnej zodpovednosti síce znižuje harmonizáciu, zabezpečuje však dodržiavanie existujúcich vnútroštátnych režimov zodpovednosti, s ktorými sú spoločnosti patriace do rozsahu pôsobnosti oboznámené, v súlade so zásadou subsidiarity a zabezpečuje väčšiu právnu istotu, pokiaľ ide o riziká spojené so zodpovednosťou v rámci nového typu povinností podnikov založených na riziku.

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Právny základ návrhu smernice je založený na článkoch 50 a 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Článok 50 ZFEÚ je právnym základom pre prijímanie opatrení EÚ zameraných na dosiahnutie práva usadiť sa na jednotnom trhu v oblasti práva obchodných spoločností a poveruje Európsky parlament a Radu, aby konali prostredníctvom smerníc. Článok 50 ZFEÚ je právnym základom smerníc 2006/43/ES a 2013/34/EÚ, ako aj súčasťou právneho základu v prípade smernice (EÚ) 2022/2464 a smernice (EÚ) 2024/1760. Článok 114 ZFEÚ je všeobecným právnym základom s cieľom vytvoriť jednotný trh alebo zabezpečiť jeho fungovanie – v tomto prípade voľný pohyb kapitálu a slobodu usadiť sa. Článok 114 ZFEÚ je súčasťou právneho základu v prípade smernice (EÚ) 2022/2464 a smernice (EÚ) 2024/1760.

• Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)

Smernica o vykazovaní informácií o udržateľnosti podnikov

Zverejňovanie informácií o udržateľnosti v EÚ je už upravené v smernici o účtovníctve, ktorá bola zmenená smernicou CSRD. Spoločnými pravidlami vykazovania informácií o udržateľnosti a ich uistenia sa zabezpečujú rovnaké podmienky pre spoločnosti usadené v rôznych členských štátoch. Spoločnostiam, ktoré pôsobia na cezhraničnom základe, by výrazné rozdiely v požiadavkách na vykazovanie informácií o udržateľnosti a uistenie medzi členskými štátmi spôsobili dodatočné náklady a zložitosť, v dôsledku čoho by došlo k narušeniu jednotného trhu. Ak členské štáty konajú samostatne, nedokážu zmeniť existujúce právne predpisy EÚ s cieľom znížiť zaťaženie spoločností.

Smernica o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti

Smernicou CSDDD sa zabezpečujú rovnaké podmienky v celej Európskej únii harmonizáciou pravidiel náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti v kontexte rozdielnych existujúcich právnych predpisov o náležitej starostlivosti na úrovni členských štátov. V tejto súvislosti cieľ zjednodušenia a zefektívnenia požiadaviek náležitej starostlivosti a súvisiacich ustanovení o verejnoprávnom a súkromnoprávnom presadzovaní nie je možné dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov. Preto je potrebné opatrenie na úrovni EÚ.

• Proporcionalita

Smernica o vykazovaní informácií o udržateľnosti podnikov

V tomto návrhu sa stanovuje jednoduchý a primeraný rámec vykazovania informácií o udržateľnosti, ktorý by s podnikmi zaobchádzal podľa ich veľkosti:

- veľké podniky s viac než 1 000 zamestnancami (t. j. podniky, ktoré majú viac než 1 000 zamestnancov a buď obrat presahujúci 50 miliónov EUR, alebo súvahu presahujúcu 25 miliónov EUR)¹⁸: podliehajú povinným požiadavkám na vykazovanie a musia používať úplný súbor štandardov ESRS, ktorý bude samotný predmetom revízie a zjednodušenia;

¹⁸ Ako aj materské podniky skupín, ktoré majú v priemere viac než 1 000 zamestnancov na konsolidovanom základe, na účely konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti.

- podniky, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti (podniky s najviac 1 000 zamestnancami): nevzťahujú sa na ne povinné požiadavky na vykazovanie, môžu používať primeraný dobrovoľný štandard, ktorý má Komisia prijať ako delegovaný akt na základe štandardu VSME (ktorý vypracuje skupina EFRAG), a sú chránené horným ohraničením hodnotového reťazca, aby väčším spoločnostiam patriacim do rozsahu pôsobnosti nemuseli poskytovať nadmerné informácie.

Tento rámec je primeranejším prostriedkom na dosiahnutie politických cieľov smernice CSRD.

Smernica o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti

Vďaka navrhovaným zmenám sa smernica CSDDD stáva primeranejšou, keďže cieľom zmien je zjednodušiť a zefektívniť povinnosti spoločností týkajúce sa náležitej starostlivosti v oblasti udržateľnosti bez toho, aby sa oslabili ciele smernice a rámec EÚ pre udržateľnosť. Základným politickým cieľom tohto návrhu je práve ďalšie posilnenie proporcionality smernice s cieľom zvýšiť jej efektívnosť pri dosahovaní jej cieľov, pričom sa zohľadnia výzvy niektorých zainteresovaných strán, ktoré sa domnievajú, že v súčasnosti platná smernica CSDDD by pre podniky predstavovala nadmernú záťaž. Príkladmi navrhovaných prvkov, ktoré sú navrhnuté tak, aby bola smernica primeranejšia, sú cielené zameranie povinností týkajúcich sa nepriamych obchodných partnerov v hodnotovom reťazci, zníženie požadovanej frekvencie pravidelného monitorovania, ako aj zjednodušenie vymedzenia zainteresovaných strán a lepšie zameranie zapojenia na príslušné zainteresované strany, ako aj obmedzenie krokov náležitej starostlivosti, keď sa vyžaduje zapojenie.

• **Výber nástroja**

Tento návrh pozostáva zo smernice, ktorou sa menia ustanovenia smernice o audite, smernice o účtovníctve, smernice o vykazovaní informácií o udržateľnosti podnikov (CSRD) a smernice o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti (CSDDD). V týchto smerniciach sa stanovujú doplnkové povinnosti týkajúce sa vykazovania a správania v oblasti udržateľnosti, pričom najvhodnejším právnym nástrojom na zmenu takýchto existujúcich vzájomne prepojených smerníc so spoločným cieľom, pokiaľ ide o zjednodušenie a zníženie zaťaženia, je súhrnná smernica.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ EX POST, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

• **Hodnotenia ex post/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Smernica CSDDD ešte nebola transponovaná a spoločnosti ju zatiaľ neuplatňujú. Smernicu CSRD uplatnila prvá skupina spoločností, ktoré uverejňujú svoje prvé vyhlásenia o udržateľnosti najmä v prvom polroku 2025. Preto nebolo možné vykonať hodnotenie ex post ani kontrolu vhodnosti žiadneho právneho predpisu.

• **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Obsah tohto návrhu pomohli formovať nasledujúce konzultačné činnosti:

- Európska komisia, „Výzva na predloženie dôkazov o racionalizácii požiadaviek na vykazovanie“, od októbra do decembra 2023¹⁹.
- Stretnutia Európskej komisie so spoločnosťami a inými zainteresovanými stranami začiatkom februára 2025.
- Európska komisia zorganizovala aj samostatné podujatia zainteresovaných strán vrátane dvoch veľkých hybridných fór zainteresovaných strán o smernici CSRD v máji a novembri 2024 za účasti približne 400 osôb osobne a viac než 3 000 osôb virtuálne.
- Európska komisia dostala veľmi veľký počet listov a podrobných analýz od všetkých typov zainteresovaných strán (od spoločností cez investorov, banky, občiansku spoločnosť, mimovládne organizácie, obchodné komory až po vnútroštátne správne orgány členských štátov).

Smernica o vykazovaní informácií o udržateľnosti podnikov

Výzva Európskej komisie na predloženie dôkazov o racionalizácii požiadaviek na vykazovanie mala ambíciu získať dôkazy a názory týkajúce sa právnych predpisov, ktoré podľa vnímania vytvárajú administratívnu záťaž. Odpovedalo na ňu takmer 200 zainteresovaných strán, ktoré v prvom rade vyzvali na zjednodušenie vykazovania informácií o udržateľnosti, náležitej starostlivosti a taxonómie EÚ.

Na stretnutiach Európskej komisie s európskym priemyslom, sociálnymi partnermi a občianskou spoločnosťou začiatkom februára 2025 – najmä vrátane dvojdnového podujatia so zainteresovanými stranami („kontrola reálneho stavu“), ktoré Komisii umožnilo vypočuť si odborníkov z praxe – zainteresované strany vyjadrili podporu všeobecným cieľom smerníc CSRD a CSDDD, no zdôraznili potrebu zjednodušenia a harmonizácie pri ich vykonávaní. Mnohí zástupcovia podnikov uviedli, že niektoré požiadavky na zverejňovanie informácií o udržateľnosti v štandarde ESRS sú príliš zložité a početné, a vyzvali na revíziu štandardov ESRS s cieľom znížiť počet a zložitosť požiadaviek na zverejňovanie. Odporučili ďalej zvážiť interoperabilitu európskych štandardov so štandardmi medzinárodnými, ako aj obmedziť požiadavky na vykazovanie informácií o hodnotovom reťazci.

Niektoré zainteresované strany sa zasadzovali za obmedzenie rozsahu pôsobnosti smernice CSRD, aby došlo k oslobodeniu kótovaných MSP a menších veľkých spoločností od požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti. Niektorí sa zasadzovali za dosiahnutie zjednodušenia tak, že by sa menšie veľké spoločnosti nevylúčili z rozsahu pôsobnosti smernice CSRD, no namiesto uplatňovania prvého súboru štandardov ESRS by sa im umožnilo uplatňovať primerané štandardy vykazovania. Zainteresované strany MSP zdôraznili potrebu riešiť účinok prenosu zaťaženia na MSP v hodnotovom reťazci v súvislosti s požiadavkami na vykazovanie informácií o udržateľnosti a poukázali na to, že jednoduchší režim vykazovania pre ne by nemal byť oslabený rozsiahlejšími žiadosťami o informácie v iných častiach dodávateľského reťazca alebo od finančných inštitúcií.

Zatiaľ čo niektoré zainteresované strany navrhli, aby sa uplatňovanie existujúcich právnych predpisov v snahe zamerať sa na zjednodušenie pozastavilo, iné zainteresované strany považovali za veľmi prínosné príslušné pravidlá zachovať a zdôraznili význam právnej istoty

¹⁹ Od 17. októbra do 1. decembra 2023 Komisia získala spätnú väzbu od 193 zainteresovaných strán o možných racionalizačných opatreniach pre požiadavky na vykazovanie: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13990-Administrativna-zataz-racionalizacia-poziadaviek-v-oblasti-vykazovania_sk.

a regulačnej stability pre spoločnosti, pričom sa zasadili za zachovanie cieľov Európskej zelenej dohody a akčného plánu o udržateľnom financovaní. Zároveň tvrdili, že vykonávacie usmernenia by sa mali namiesto rozsiahlej zmeny existujúcich pravidiel použiť na objasnenie a zjednodušenie určitých častí rámca vykazovania informácií o udržateľnosti. Zástupcovia občianskej spoločnosti tvrdili, že s progresívnymi spoločnosťami by sa nemalo zaobchádzať menej priaznivo než s ostatnými. Zdôraznili dopyt po informáciách o udržateľnosti zo strany finančných trhov a konečných investorov.

Mnohé zainteresované strany poznamenali, že požiadavky na uistenie vytvárajú situáciu nadmerného súladu. V tejto súvislosti niektoré zainteresované strany vyzvali na odloženie požiadavky na limitované uistenie alebo naliehavo vyzvali Komisiu, aby urýchlene prijala usmernenia pre limitované uistenie s cieľom objasniť požiadavky.

Mnohé zainteresované strany z podnikateľskej sféry a priemyslu požadovali buď ďalšie odloženie odvetvových štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, alebo požadovali, aby sa požiadavka na odvetvové štandardy zo smernice CSRD úplne odstránila. Spoločnosti zdôraznili, že je potrebné správne vykonávať vykazovanie podľa prvého súboru štandardov ESRS a zvyknúť si naň, a tvrdili, že zavedenie odvetvových štandardov zverejňovania nad rámec prvého súboru štandardov ESRS by ešte viac skomplikovalo proces vykazovania informácií o udržateľnosti.

Zainteresované strany takisto vyzvali na jasné usmernenie, pokiaľ ide o posudzovanie dvojitej významnosti podľa štandardov ESRS. Mnohí vyzvali na väčšiu konzistentnosť požiadaviek a harmonizované vymedzenie pojmov v rôznych právnych predpisoch, ako je smernica CSRD, smernica CSDDD, taxonómia, nariadenie o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb atď.

Potreba zjednodušenia opätovne zaznela aj v mnohých ďalších správach, odporúčaniach a názoroch zainteresovaných strán z radov podnikov finančného aj nefinančného sektora, z ktorých mnohé zdôrazňujú význam zníženia zložitosti a administratívnej záťaže a ktoré boli podkladom pre opatrenia na zníženie zaťaženia opísané v tomto návrhu.

Smernica o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti

Návrh vychádza z konzultácií s rôznymi zainteresovanými stranami vrátane podnikov, obchodných združení a organizácií občianskej spoločnosti, ako aj z ďalších kontaktov so zainteresovanými stranami a príspevkov od nich. Patrí sem najmä dvojdnové podujatie so zainteresovanými stranami („kontrola reálneho stavu“), ktoré Komisii umožnilo vypočuť si odborníkov z praxe o tom, aké nedostatky vidia v súčasnom legislatívnom rámci a akú formu by mohli mať ich potenciálne riešenia. Zatiaľ čo niektoré zainteresované strany vyzvali na ďalekosiahle zmeny a odklady, iné zdôraznili potrebu regulačnej istoty a vyjadrili nesúhlas s opätovným prepracovaním smernice a namiesto toho sa zamerali na jej vykonávanie. Cieľom tohto návrhu je dosiahnuť rovnováhu medzi týmito perspektívami tak, že sa zachová integrita smernice CSDDD a zároveň sa zavedú zmeny z cieľom zjednodušiť a zefektívniť ju.

• **Získavanie a využívanie expertízy**

Pri príprave tohto návrhu Komisia zohľadnila analýzy vypracované zainteresovanými stranami a odborníkmi o skutočnom a budúcom vykonávaní smernice o vykazovaní informácií o udržateľnosti podnikov a smernice o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti. V návrhu boli okrem toho zohľadnené príspevky od príslušných zainteresovaných strán vrátane úradníkov pre udržateľnosť jednotlivých spoločností.

- **Posúdenie vplyvu**

Otázka konkurencieschopnosti je mimoriadne naliehavá, pretože priamo ovplyvňuje schopnosť Európskej únie dosiahnuť udržateľný hospodársky rast a udržať si svoje postavenie na svetovom trhu. Konkurencieschopnosť je úzko spojená s inováciami, efektívnosťou a udržateľnosťou, a je teda nevyhnutná na posilnenie hospodárskej odolnosti a zabezpečenie toho, aby podniky EÚ mohli prosperovať v rýchlo sa vyvíjajúcom globálnom prostredí. Súčasné hospodárske prostredie, ktoré sa vyznačuje rýchlym technologickým pokrokom, meniacim sa dopytom spotrebiteľov a zvýšenou globálnou hospodárskou súťažou, si vyžaduje rýchle opatrenia na ochranu konkurenčnej výhody EÚ. Vzhľadom na túto naliehavosť návrh neumožňuje realizovať posúdenie vplyvu.

Je však dôležité poznamenať, že táto iniciatíva zahŕňa zmeny existujúcich právnych aktov, ktoré už boli predmetom komplexného posudzovania vplyvu. Súčasný návrh pomohli formovať poznatky a dôkazy získané z týchto predchádzajúcich posúdení spolu s príspevkami zainteresovaných strán a diskusiami s odborníkmi z praxe. Z tohto dôvodu a vzhľadom na význam a naliehavosť tejto iniciatívy bola udelená výnimka podľa usmernení Komisie pre lepšiu právnu reguláciu. Preto nebolo vypracované žiadne plnohodnotné posúdenie vplyvu, no k návrhu je pripojený pracovný dokument útvarov Komisie, ktorý obsahuje analýzu vplyvov navrhovaných opatrení vrátane kvalitatívnej analýzy a, ak to bolo možné, odhadov úspor nákladov, ako aj podporných dôkazov.

- **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

Smernica o vykazovaní informácií o udržateľnosti podnikov

Výslovným cieľom tohto návrhu je dosiahnuť výrazné zjednodušenie režimu vykazovania informácií o udržateľnosti.

Smernica o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti

Návrh prispieva k regulačnej vhodnosti tak, že zavádza zníženie zaťaženia a zabezpečuje súdržnejšie a jednoduchšie regulačné prostredie pri súčasnom rešpektovaní cieľov EÚ v oblasti udržateľnosti.

- **Základné práva**

Smernica o vykazovaní informácií o udržateľnosti podnikov

V návrhu sa rešpektujú zakotvené základné práva a dodržiujú zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie. Smernica o vykazovaní informácií o udržateľnosti podnikov má nepriamy pozitívny vplyv na základné práva, keďže požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti môžu ovplyvniť správanie podnikov smerom k lepšiemu. Slúži na zvýšenie informovanosti spoločností o základných právach a pozitívne ich ovplyvňuje, pokiaľ ide o to, ako identifikujú a zvládajú skutočné a potenciálne nepriaznivé vplyvy na základné práva. Navrhované úpravy môžu tieto pozitívne vplyvy čiastočne znížiť, pokiaľ ide o spoločnosti, na ktoré by sa už nevzťahovali povinné požiadavky na vykazovanie, no zníženie administratívneho zaťaženia takýchto spoločností by malo viesť k ďalším spoločenským prínosom, pokiaľ ide o vytváranie bohatstva, zamestnanosť a inovácie vrátane inovácií v záujme udržateľnosti.

Smernica o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti

V návrhu sa rešpektujú zakotvené základné práva a dodržiajú zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie. Jedným z hlavných cieľov smernice CSDDD bolo zlepšiť ochranu ľudských práv tak, že spoločnosti budú vo svojich reťazcoch činností riešiť svoje vplyvy na ľudské práva. Cílené zameranie povinností týkajúcich sa reťazca činností, ktoré si vyžaduje opatrenia nad rámec priamych obchodných partnerov vždy, keď má spoločnosť patriaca do rozsahu pôsobnosti smernice vierohodné informácie poukazujúce na takéto nepriaznivé vplyvy, je uznaním skutočnosti, že nepriaznivé vplyvy na ľudské práva často vznikajú v nepriamych obchodných vzťahoch. Zatiaľ čo ich povinnosti proaktívne identifikovať takéto vplyvy sa znížia, aby sa zabránilo zaťaženiu vyplývajúcemu zo systematického riešenia všetkých častí často zložitých hodnotových reťazcov, spoločnosti budú naďalej zodpovedné za dodržiavanie ľudských práv v rámci svojich hodnotových reťazcov aj v budúcnosti, keď budú mať takéto informácie k dispozícii.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá žiadny nový vplyv na rozpočet Únie.

5. ĎALŠIE PRVKY

• Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ

V snahe monitorovať pokrok pri dosahovaní špecifických cieľov návrhu Komisia preskúma možnosť zorganizovať výmeny so zainteresovanými stranami v rôznych formátoch, ako aj pravidelné prieskumy medzi používateľmi informácií o udržateľnosti a podnikmi, ktoré takéto informácie vykazujú, v závislosti od dostupnosti finančných zdrojov. V článku 6 smernice CSRD sa vyžaduje, aby Komisia do apríla 2029 predložila správu o vykonávaní smernice. Predmetom pravidelného hodnotenia podľa článku 36 smernice CSDDD bude aj vykonávanie tejto smernice, v znení zmien, a jej účinnosť pri dosahovaní stanovených cieľov – najmä pri riešení nepriaznivých vplyvov. Tento návrh si nevyžaduje plán vykonávania.

• Vysvetľujúce dokumenty (v prípade smerníc)

Keďže návrhom sa zavádzajú konkrétne zmeny štyroch existujúcich smerníc, členské štáty by mali byť poskytnúť Komisii znenie konkrétnych zmien vnútroštátnych ustanovení, alebo, pri neexistencii uvedených zmien, vysvetliť, ktorým konkrétnym vnútroštátnym ustanovením právnych predpisov sa už vykonávajú zmeny uvedené v návrhu.

• Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu

Smernica o vykazovaní informácií o udržateľnosti podnikov

Článkom 1 sa mení smernica 2006/43/ES (smernica o audite) takto:

- odsekom 1 sa nahrádza článok 26a ods. 3 smernice o audite s cieľom vypustiť lehoty pre Komisiu na prijatie štandardov pre limitované uistenie a vypustiť splnomocnenie Komisie prijímať štandardy primeraného uistenia spolu so súvisiacimi krížovými odkazmi;
- odsekom 2 sa nahrádza článok 48a druhý pododsek smernice o audite s cieľom opraviť chybu v krížovom odkaze na štandardy pre limitované uistenie.

Článkom 2 sa mení smernica 2013/34/EÚ (smernica o účtovníctve) takto:

- odsekom 1 sa v článku 1 ods. 3 smernice o účtovníctve upravuje veľkosť podniku, ktorý má patriť do rozsahu vykazovania informácií o udržateľnosti, ak je tento podnik úverovou inštitúciou alebo poisťovňou, s cieľom zohľadniť zmeny vykonané vo veľkosti podnikov v rozsahu pôsobnosti článku 19a (t. j. veľké podniky s priemerným počtom viac než 1 000 zamestnancov počas účtovného roka);
- v odseku 1 sa v článku 1 ods. 4 smernice o účtovníctve takisto uvádza, že Európsky nástroj finančnej stability (ENFS) zriadený rámcovou dohodou o ENFS nepodlieha vykazovaniu informácií o udržateľnosti;
- odsekom 2 sa mení článok 19a smernice o účtovníctve tak, že sa:
 - obmedzujú podniky, od ktorých sa vyžaduje, aby vypracúvali a uverejňovali individuálne informácie vykazované o udržateľnosti, len na veľké podniky s priemerným počtom viac než 1 000 zamestnancov počas účtovného roka;
 - zavádza požiadavka, aby členské štáty zabezpečili, aby sa podniky na účely vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa vyžaduje v smernici o účtovníctve, a bez toho, aby boli dotknuté požiadavky Únie na vykonávanie procesu náležitej starostlivosti, nesnažili získať od podnikov vo svojom hodnotovom reťazci s priemerným počtom najviac 1 000 zamestnancov počas účtovného roka žiadne informácie, ktoré presahujú rámec informácií uvedených v štandardoch na dobrovoľné použitie, ktoré sa majú prijať podľa článku 29ca, s výnimkou dodatočných informácií o udržateľnosti, ktoré si podniky v dotknutom odvetví bežne vymieňajú. Podniky vykazujúce informácie o svojom hodnotovom reťazci v súlade s touto požiadavkou sa musia považovať za podniky, ktoré spĺňajú náležitosti vykazovania informácií o udržateľnosti;
 - vypúšťa možnosť pre kótované MSP, na základe ktorej mohli vykazovať informácie na základe primeranejšieho súboru štandardov, a vypúšťa dvojročná výnimka z vykazovania informácií o udržateľnosti pre kótované MSP s cieľom zohľadniť vylúčenie týchto spoločností z rozsahu vykazovania informácií o udržateľnosti;
- odsekom 3 sa vkladá článok 19b s cieľom umožniť veľkým podnikom, ktoré majú v priemere viac než 1 000 zamestnancov a čistý obrát nepresahujúci 450 000 000 EUR počas účtovného roka, aby zverejňovali informácie uvedené v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 flexibilnejšie;
- odsekom 4 sa mení článok 29a smernice o účtovníctve tak, že sa:
 - obmedzujú podniky, od ktorých sa vyžaduje, aby vypracúvali a uverejňovali konsolidované informácie vykazované o udržateľnosti, len na materské podniky veľkej skupiny s priemerným počtom viac než 1 000 zamestnancov počas účtovného roka na konsolidovanom základe;
 - zavádza požiadavka, aby členské štáty zabezpečili, aby sa podniky na účely vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa vyžaduje v smernici o účtovníctve, a bez toho, aby boli dotknuté požiadavky Únie na vykonávanie procesu náležitej starostlivosti, nesnažili získať od podnikov vo svojom hodnotovom reťazci s priemerným počtom najviac 1 000 zamestnancov počas účtovného roka žiadne informácie, ktoré presahujú rámec informácií uvedených v štandardoch na dobrovoľné použitie, ktoré sa majú prijať podľa článku 29ca, s výnimkou dodatočných informácií o udržateľnosti, ktoré si podniky v dotknutom odvetví bežne vymieňajú. Podniky vykazujúce informácie o svojom hodnotovom reťazci

v súlade s touto požiadavkou sa musia považovať za podniky, ktoré spĺňajú náležitosti vykazovania informácií o udržateľnosti;

- odsekom 5 sa vkladá článok 29aa s cieľom umožniť veľkým podnikom, ktoré majú v priemere viac než 1 000 zamestnancov a čistý obrat nepresahujúci na konsolidovanom základe 450 000 000 EUR počas účtovného roka, aby zverejňovali informácie uvedené v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 flexibilnejšie;
- odsekom 6 sa mení článok 29b smernice o účtovníctve tak, že sa:
 - vypúšťa splnomocnenie Komisie prijímať odvetvové štandardy prostredníctvom delegovaných aktov;
 - spresňuje, že v štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa nesmú špecifikovať zverejnenia, v ktorých sa od podnikov vyžaduje, aby získavali od podnikov vo svojom hodnotovom reťazci, ktoré majú v priemere najviac 1 000 zamestnancov počas účtovného roka, akékoľvek informácie, ktoré presahujú rámec informácií, ktoré sa majú zverejňovať podľa štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie, ktoré sa majú prijať podľa článku 29ca;
- odsekom 7 sa vypúšťa článok 29c smernice o účtovníctve týkajúci sa splnomocnenia Komisie prijať primeranejší súbor štandardov pre kótované MSP s cieľom zohľadniť vylúčenie týchto spoločností z rozsahu vykazovania informácií o udržateľnosti;
- odsekom 8 sa do smernice o účtovníctve vkladá nový článok 29ca, ktorým sa Komisia splnomocňuje prijímať delegované akty s cieľom stanoviť štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie podnikmi mimo rozsahu pôsobnosti. Tieto štandardy musia byť primerané a relevantné vzhľadom na kapacity a vlastnosti týchto podnikov, ako aj na rozsah a zložitosť ich činností. Ak je to možné, musí sa v nich špecifikovať aj štruktúra, ktorá sa má použiť na prezentáciu týchto informácií;
- odsekom 9 sa nahrádza článok 29d smernice o účtovníctve s cieľom spresniť, že kým sa neprijme delegované nariadenie o označovaní vykazovania informácií o udržateľnosti, podniky nie sú povinné označovať svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti;
- odsekom 10 sa nahrádza článok 33 ods. 1 smernice o účtovníctve s cieľom spresniť, že kolektívna zodpovednosť členov správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku, pokiaľ ide o digitalizáciu správy o hospodárení, sa obmedzuje na jej uverejnenie v jednotnom elektronickom formáte vrátane digitálneho označenia;
- odsekom 11 sa mení článok 34 smernice o účtovníctve tak, že sa:
 - vypúšťa odkaz na článok 29c v článku 34 ods. 1 s cieľom zohľadniť vypustenie štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti pre kótované MSP;
 - dopĺňa odsek 2a, v ktorom sa spresňuje, že poskytovatelia uistenia vypracúvajú svoj názor týkajúci sa uistenia, pričom rešpektujú povinnosť podnikov nesnažiť sa získať od podnikov v ich hodnotovom reťazci, ktoré majú počas účtovného roka v priemere najviac 1 000 zamestnancov, akékoľvek informácie, ktoré presahujú rámec informácií uvedených v štandardoch na dobrovoľné použitie;
- odsekom 12 sa mení článok 40a ods. 1 smernice o účtovníctve tak, že sa:
 - obmedzuje veľkosť dcérskeho podniku, ktorý má patriť do rozsahu pôsobnosti článku 40a, na kritériá pre veľké podniky vymedzené v článku 3 ods. 4 smernice o účtovníctve;

- zvyšuje prahová hodnota čistého obratu pre pobočku, ktorá má patriť do rozsahu pôsobnosti článku 40a, zo 40 miliónov EUR na 50 miliónov EUR s cieľom uviesť ju do súladu s prahovou hodnotou obratu pre veľké podniky;
- zvyšuje prahová hodnota čistého obratu pre podnik z tretej krajiny, ktorý má patriť do rozsahu pôsobnosti článku 40a, zo 150 miliónov EUR dosiahnutých v Únii na 450 miliónov EUR;
- odsekom 13 sa mení článok 49 smernice o účtovníctve s cieľom splnomocniť Komisiu, aby stanovila pravidlá, ktorými sa doplní režim vykazovania pre činnosti, ktoré sú len čiastočne zosúladené s taxonómiou.

Článkom 3 sa mení článok 5 ods. 2 smernice (EÚ) 2022/2464 (smernica o vykazovaní informácií o udržateľnosti podnikov, CSRD) s cieľom zohľadniť obmedzenie podnikov, ktoré patria do rozsahu vykazovania informácií o udržateľnosti podľa článkov 19a a 29a smernice o účtovníctve. Konkrétne:

- odsekom 1 písm. a) sa vypúšťa článok 5 ods. 2 pododsek 1 písm. a) smernice CSRD s cieľom zohľadniť vylúčenie niektorých podnikov v prvej vlne z rozsahu pôsobnosti;
- odsekom 1 písm. b) bodom i) sa nahrádza článok 5 ods. 2 pododsek 1 písm. b) bod i) smernice CSRD, v ktorom sa stanovuje, ktoré podniky budú podliehať individuálnemu vykazovaniu informácií o udržateľnosti v druhej vlne, t. j. veľké podniky s priemerným počtom viac než 1 000 zamestnancov počas účtovného roka;
- odsekom 1 písm. b) bodom ii) sa nahrádza článok 5 ods. 2 pododsek 1 písm. b) bod ii) smernice CSRD, v ktorom sa stanovuje, ktoré podniky budú podliehať konsolidovanému vykazovaniu informácií o udržateľnosti v druhej vlne, t. j. materské podniky veľkých skupín s priemerným počtom viac než 1 000 zamestnancov na konsolidovanom základe počas účtovného roka;
- odsekom 1 písm. c) sa zrušuje článok 5 ods. 2 pododsek 1 písm. c) smernice CSRD s cieľom zohľadniť vylúčenie kótovaných MSP z rozsahu pôsobnosti;
- odsekom 2 písm. a) sa vypúšťa článok 5 ods. 2 pododsek 3 písm. a) smernice CSRD s cieľom zohľadniť vylúčenie niektorých emitentov v prvej vlne z rozsahu pôsobnosti;
- odsekom 2 písm. b) bodom i) sa nahrádza článok 5 ods. 2 pododsek 3 písm. b) bod i) smernice CSRD, v ktorom sa stanovuje, ktorí emitenti budú podliehať individuálnemu vykazovaniu informácií o udržateľnosti v druhej vlne, t. j. emitenti, ktorí sú veľkými podnikmi s priemerným počtom viac než 1 000 zamestnancov počas účtovného roka;
- odsekom 2 písm. b) bodom ii) sa nahrádza článok 5 ods. 2 pododsek 3 písm. b) bod ii) smernice CSRD, v ktorom sa stanovuje, ktorí emitenti budú podliehať konsolidovanému vykazovaniu informácií o udržateľnosti v druhej vlne, t. j. emitenti, ktorí sú materskými podnikmi veľkých skupín s priemerným počtom viac než 1 000 zamestnancov na konsolidovanom základe počas účtovného roka;
- odsekom 2 písm. c) sa zrušuje článok 5 ods. 2 pododsek 3 písm. c) smernice CSRD s cieľom zohľadniť vylúčenie emitentov, ktorí sú MSP, z rozsahu pôsobnosti.

Článkom 4 sa mení smernica (EÚ) 2024/1760 (smernica o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti) v týchto hlavných bodoch: rozšírenie rozsahu maximálnej harmonizácie, ciele zamerané na náležitej starostlivosti – ako všeobecné pravidlo – na priamych obchodných partnerov, odstránenie povinnosti ukončiť obchodný vzťah ako krajné opatrenie, obmedzenie pojmu „zainteresovaná strana“ a ďalšie obmedzenie fáz procesu náležitej starostlivosti, ktoré si

vyžadujú zapojenie zainteresovaných strán, predĺženie intervalov, v ktorých spoločnosti musia pravidelne monitorovať primeranosť a účinnosť opatrení náležitej starostlivosti, objasnenie zásad týkajúcich sa peňažných sankcií a odstránenie „minimálneho stropu“ pre pokuty, odstránenie aspektov doložky o občianskoprávnej zodpovednosti a pravidiel týkajúcich sa žalôb v zastúpení, zmena ustanovení o vykonávaní plánov klimateckej transformácie, vypustenie doložky o preskúmaní, pokiaľ ide o finančné služby, a urýchlenie prijatia prvého súboru (všeobecných) vykonávacích usmernení Komisiou. Konkrétne:

- odsekom 1 sa nahrádza článok 1 ods. 1 písm. c) smernice CSDDD s cieľom zosúladiť opis predmetu úpravy smernice so zmenami navrhovanými v článku 22 ods. 1, pokiaľ ide o vykonávanie plánov transformácie na zmiernenie zmeny klímy;
- odsekom 2 sa nahrádza článok 3 ods. 1 písm. n) smernice CSDDD o vymedzení pojmu „zainteresované strany“ s cieľom obmedziť rozsah pojmu „zainteresované strany“ tak, že sa zjednoduší vymedzenie pojmu a obmedzí sa na pracovníkov a ich zástupcov a na osoby a komunity, ktorých práva alebo záujmy sú (v prípade skutočných nepriaznivých vplyvov) alebo by mohli byť (v prípade potenciálnych nepriaznivých vplyvov) „priamo“ ovplyvnené výrobkami, službami a činnosťami spoločnosti, jej dcérskych spoločností a jej obchodných partnerov. To zahŕňa napríklad osoby alebo komunity v susedstve závodov prevádzkovaných obchodnými partnermi, ak sú tieto osoby alebo komunity priamo postihnuté znečistením (napr. únik ropy alebo škodlivé emisie), alebo pôvodné obyvateľstvo, ktorého právo na pôdu alebo zdroje je priamo ovplyvnené spôsobom, akým obchodný partner nadobúda, rozvíja alebo inak využíva pôdu, lesy alebo vody;
- odsekom 3 sa nahrádza článok 4 smernice CSDDD o úrovni harmonizácie s cieľom rozšíriť rozsah maximálnej harmonizácie na niekoľko dodatočných ustanovení smernice, ktorými sa upravujú základné aspekty procesu náležitej starostlivosti. To zahŕňa najmä identifikačnú povinnosť, povinnosť riešiť nepriaznivé vplyvy, ktoré boli alebo mali byť identifikované, a povinnosť zabezpečiť mechanizmus podávania sťažností a oznamovania. V návrhu sa však takisto uznáva, že existujú právne obmedzenia toho, čo možno plne harmonizovať v medzisektorovej rámcovej smernici, ktorá sa zaoberá sociálnou ochranou a ochranou životného prostredia a v ktorej sa v podstate stanovuje všeobecný postup vykonávania povinnej starostlivosti spoločností, pokiaľ ide o nepriaznivé vplyvy spojené s podnikateľskou činnosťou. Rozšírenie maximálnej harmonizácie nad rámec tohto rozsahu pôsobnosti by mohlo ohroziť ľudské práva – vrátane tých pracovných – a environmentálne normy, či už existujúce alebo tie, ktoré sa ešte len majú vypracovať, napríklad s cieľom riešiť vznikajúce riziká spojené s novými výrobkami alebo službami, pričom praktické prínosy by boli veľmi obmedzené. Ak takéto riziká riešia členské štáty, najmä v oblastiach, v ktorých má Únia obmedzené právomoci, ako je napríklad pracovné právo, nemalo by sa im v tom brániť, ak to považujú za potrebné na reguláciu toho, ako sa povinná starostlivosť uplatňuje za osobitných okolností;
- odsekom 4 sa mení článok 8 smernice CSDDD o identifikácii a posudzovaní skutočných a potenciálnych nepriaznivých vplyvov tak, že sa nahrádza odsek 2 písm. b) a odsek 4 a dopĺňajú sa nové odseky 2a a 5 týkajúce sa reťazca činností:
 - obmedziť opatrenia náležitej starostlivosti – ako všeobecné pravidlo – na vlastné činnosti spoločností, ich dcérskych spoločností a, ak súvisia s ich reťazcami činností, na činnosti ich priamych obchodných partnerov. Pokiaľ ide o obchodné vzťahy, po zmapovaní ich hodnotových reťazcov by sa v dôsledku toho od spoločností vyžadovalo, aby vykonávali hĺbkové posúdenie len na

úrovni priamych obchodných partnerov. V návrhu sa zároveň uznáva, že môžu nastať situácie, keď spoločnosti musia zvažovať aj subjekty nad rámec svojich priamych obchodných partnerov, konkrétne keď majú vierohodné informácie, ktoré naznačujú nepriaznivý vplyv na úrovni nepriameho obchodného partnera. Prikladom môže byť situácia, keď štruktúra obchodného vzťahu postráda ekonomické opodstatnenie a naznačuje, že bola zvolená s cieľom vylúčiť inak priameho dodávateľa so škodlivými činnosťami z dosahu právomocí spoločnosti, keď spoločnosť dostala sťažnosť alebo si je vedomá dôveryhodných správ mimovládnych organizácií alebo médií o škodlivých činnostiach na úrovni nepriameho dodávateľa alebo si je v súvislosti s daným dodávateľom vedomá minulých incidentov, alebo keď spoločnosť prostredníctvom svojich obchodných kontaktov vie o problémoch na určitom mieste (napr. konfliktná oblasť). V takýchto prípadoch by sa od spoločností malo vyžadovať, aby situáciu podrobnejšie posúdili. Ak sa posúdením potvrdí pravdepodobnosť alebo existencia nepriaznivého vplyvu, takýto vplyv by sa mal považovať za identifikovaný. Spoločnosť by sa navyše mala snažiť zabezpečiť, aby sa jej kódex správania – ktorý je súčasťou jej politiky náležitej starostlivosti a v ktorom sa stanovujú očakávania týkajúce sa spôsobu, ako v obchodných operáciách chrániť ľudské práva, vrátane tých pracovných, a životné prostredie – dodržiaval v celom reťazci činností (kaskádovanie zmlúv). Je to v súlade s prístupom prijatým v rámci nemeckého zákona o dodávateľskom reťazci (Lieferkettensorgfaltspflicht-Gesetz), ktorý obsahuje podobné pravidlá, pokiaľ ide o zameranie na priamych dodávateľov, ako aj spôsoby, ako vzhľadom na dostupné informácie ísť nad rámec náležitej starostlivosti. Spoločnosť by mala zohľadniť aj opatrenia na podporu MSP; a

- ďalej obmedziť účinok prenosu zaťaženia na spoločnosti s menej než 500 zamestnancami (t. j. MSP a malé spoločnosti so strednou trhovou kapitalizáciou) tak, že sa množstvo informácií, ktoré môžu veľké spoločnosti požadovať v rámci mapovania hodnotového reťazca, obmedzí na informácie uvedené v štandarde vykazovania informácií o udržateľnosti VSME, pokiaľ nie sú potrebné dodatočné informácie, napríklad preto, že štandardy sa nevzťahujú na príslušný vplyv, a ak takéto informácie nemožno primerane získať žiadnym iným spôsobom;
- odsekmi 5 a 6 sa nahrádza článok 10 ods. 6 a článok 11 ods. 7 smernice CSDDD, pokiaľ ide o ukončenie vzťahu s cieľom odstrániť povinnosť ukončiť obchodné vzťahy v prípade skutočných aj potenciálnych nepriaznivých vplyvov. Spoločnosti sa môžu ocitnúť v situáciách, keď ich produkcia vo veľkej miere závisí od vstupov pochádzajúcich od jedného alebo viacerých konkrétnych dodávateľov. Ak sa s obchodnými činnosťami takéhoto dodávateľa zároveň spájajú závažné nepriaznivé vplyvy – napríklad detská práca alebo významné poškodenie životného prostredia – a spoločnosť na riešenie týchto vplyvov neúspešne vyčerpala všetky opatrenia náležitej starostlivosti, spoločnosť by mala ako krajnú možnosť pozastaviť daný obchodný vzťah a zároveň pokračovať v spolupráci s dodávateľom na riešení, pričom by podľa možnosti mala využívať prípadný zvýšený pákový efekt, ktorý vyplýva z takéhoto pozastavenia;
- odsekom 7 sa mení článok 13 o zmysluplnom zapojení zainteresovaných strán tak, že sa mení odsek 3 písm. a) a vypúšťajú písmená c) a e) s cieľom objasniť, že spoločnosti sú povinné spolupracovať len s „relevantnými“ zainteresovanými stranami, čím sa zdôrazňuje, že spoločnosti nemusia konzultovať so všetkými možnými skupinami zainteresovaných strán, ale môžu sa obmedziť na tie zainteresované strany, ktoré majú súvis s konkrétnou fázou vykonávaného procesu

náležitej starostlivosti (napr. dotknuté osoby pri navrhovaní nápravného opatrenia). Navrhovanými zmenami sa okrem toho ďalej obmedzujú fázy procesu náležitej starostlivosti, v ktorých sa od spoločností vyžaduje, aby spolupracovali so zainteresovanými stranami;

- odsekom 8 sa mení článok 15 smernice CSDDD o monitorovaní s cieľom predĺžiť intervaly, v ktorých spoločnosti musia pravidelne posudzovať primeranosť a účinnosť opatrení náležitej starostlivosti, a to z jedného roka na päť rokov. Výrazne sa tým zníži záťaž nielen pre spoločnosti patriace do rozsahu pôsobnosti, ale aj pre ich obchodných partnerov, často MSP, ktorým hrozí, že sa v rámci tohto monitorovania ocitnú na strane, ktorá je požiadaná, aby poskytla (podrobné) informácie. V návrhu sa zároveň uznáva, že obchodné vzťahy a riziká a vplyvy vyplývajúce z činností, na ktoré sa takéto obchodné vzťahy vzťahujú, sa môžu časom vyvíjať, pričom niekedy sa tak deje aj v krátkom čase. Opatrenia prijaté na riešenie potenciálnych alebo skutočných vplyvov na základe skúseností získaných pri ich vykonávaní sa zároveň môžu ukázať ako neprimerané alebo neúčinné, pričom náznaky takéhoto stavu môžu vzniknúť pred dátumom ďalšieho pravidelného posúdenia. Spoločnosť by preto mala v týchto situáciách vykonávať posúdenia na *ad hoc* základe;
- odsekom 9 sa mení článok 19 ods. 3 smernice CSDDD tak, aby sa od Komisie vyžadovalo, aby svoje všeobecné usmernenia s praktickými návodmi a najlepšimi postupmi v súvislosti s tým, ako vykonávať náležitú starostlivosť v súlade so smernicou, sprístupnila o pol roka skôr;
- odsekom 10 sa mení článok 22 ods. 1 týkajúci sa plánov transformácie spoločností na zmierňovanie zmeny klímy s cieľom zabezpečiť väčšiu právnu zrozumiteľnosť a zosúladienie smernice CSDDD s režimom vykazovania informácií o udržateľnosti podľa smernice CSRD. Návrhom sa konkrétnejšie zavádza úprava týkajúca sa požiadavky uviesť do účinnosti plán transformácie na zmierňovanie zmeny klímy. V návrhu sa objasňuje, že plán by mal zahŕňať plánované a prijaté vykonávacie opatrenia. Prijatie tohto plánu a jeho pôvodný a aktualizovaný návrh naďalej podlieha administratívnejmu dohľadu;
- odsekom 11 sa nahrádza článok 27 ods. 4, pokiaľ ide o ukladanie peňažných sankcií v rámci verejnoprávneho presadzovania. V súčasnom znení článku 27 sa už objasňuje, že „[p]ri rozhodovaní o uložení sankcií a, ak sú takéto sankcie uložené, pri stanovení ich povahy a primeranej výšky“ sa náležite prihliada na súbor faktorov, ktoré určujú závažnosť porušenia (najmä povahu, závažnosť a trvanie porušenia a závažnosť vplyvov vyplývajúcich z tohto porušenia) a či existujú poľahčujúce (napr. uskutočnené investície a akákoľvek poskytnutá cielená podpora) alebo sťažujúce okolnosti (napr. recidíva). V tomto ustanovení sa navyše stanovuje, že všetky uložené sankcie musia byť „účinné, primerané a odrádzajúce“. To je v súlade s podobnými ustanoveniami iných právnych predpisov EÚ, napríklad všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Hoci sa v smernici od členských štátov nevyžaduje, aby stanovili maximálnu výšku prípadných pokút (t. j. „horné ohraničenie“ alebo „strop“), stanovuje sa v nej, že ak sa členské štáty napriek tomu rozhodnú tak urobiť, takýto strop „nesmie byť nižší ako 5 % čistého celosvetového obratu spoločnosti“. Účelom zavedenia tohto ustanovenia bolo zabezpečiť rovnaké podmienky v Únii tým, že sa zabráni tomu, aby členské štáty stanovili horné ohraničenie na úrovni, ktorá by oslabila účinnosť a odrádzajúci účinok akýchkoľvek pokút uložených spoločnostiam v ich jurisdikcii. Toto ustanovenie však viedlo k nejasnostiam. Konkrétne, hoci sa pri takomto hornom ohraničení nehovorí nič o skutočných pokutách uložených v konkrétnom prípade, niekedy bolo nesprávne chápané ako

minimálna výška pokuty. V snahe objasniť situáciu sa navrhovanými zmenami rieši otázka rovnakých podmienok odlišne, a to tak, že sa Komisia poveruje vypracovať usmernenia pre stanovenie pokút (nástroj, ktorý existuje aj v iných oblastiach, napr. právo hospodárskej súťaže a ochrana údajov) v spolupráci s členskými štátmi, a členským štátom sa zakazuje stanoviť horné ohraničenie pokút, ktoré by bránilo dozorným orgánom ukladať sankcie v súlade s faktormi a zásadami stanovenými v článku 27 ods. 1 a 2. Okrem toho sa v návrhu vypúšťa požiadavka, aby bola pokuta úmerná čistému celosvetovému obratu spoločnosti;

- odsekom 12 sa mení článok 29 smernice CSDDD, pokiaľ ide o občianskoprávnu zodpovednosť, a to tak, že sa vypúšťa odsek 1, odsek 3 písm. d) a odsek 7 a menia sa odseky 2, 4 a 5:
 - odstrániť osobitný celoúnijný režim zodpovednosti v smernici. V súlade s hlavným cieľom smernice, ktorým je zabezpečiť ochranu obetí pred porušovaním ľudských práv a environmentálnymi škodami vyplývajúcimi z obchodných činností, sa v navrhovaných zmenách zároveň zachovávajú požiadavky na účinný prístup k spravodlivosti vrátane práva na úplnú náhradu v prípade, že spoločnosť nesie zodpovednosť za nedodržanie požiadaviek náležitej starostlivosti podľa tejto smernice v súlade s vnútroštátnym právom a ak takéto nedodržanie spôsobilo škodu, pričom sa zároveň spoločnosti chránia pred nadmernou náhradou;
 - vzhľadom na rôzne pravidlá a tradície, ktoré existujú na vnútroštátnej úrovni, pokiaľ ide o povoľovanie žalôb v zastúpení, vypustiť osobitnú požiadavku v tomto zmysle uvedenú v smernici CSDDD; a
 - z rovnakého dôvodu vypustiť požiadavku, aby členské štáty zabezpečili, že pravidlá zodpovednosti sa uplatňujú imperatívnym spôsobom v prípadoch, keď rozhodným právom pri nárokoch v takejto súvislosti nie je vnútroštátne právo daného členského štátu; a
- odsekom 13 sa vypúšťa článok 36 ods. 1 smernice CSDDD tak, že sa vypúšťa prvá doložka o preskúmaní smernice, na základe ktorej by Komisia musela Európskemu parlamentu a Rade predložiť „najneskôr do 26. júla 2026“ správu o potrebe stanoviť dodatočné požiadavky náležitej starostlivosti v oblasti udržateľnosti prispôbené regulovaným finančným podnikom, pokiaľ ide o poskytovanie finančných služieb a investičné činnosti, a o možnostiach takýchto požiadaviek náležitej starostlivosti a ich vplyvoch. Navrhuje sa vypustiť túto doložku o preskúmaní, keďže táto doložka neponecháva žiadny čas na zohľadnenie skúseností s novovytvoreným všeobecným rámcom náležitej starostlivosti.

V článku 5 sa vyžaduje, aby členské štáty transponovali túto smernicu najneskôr do [12 mesiacov po nadobudnutí účinnosti] a oznámili Komisii znenie svojich transpozičných opatrení.

V článku 6 sa uvádza, že táto smernica nadobúda účinnosť 20 dní po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa menia smernice 2006/43/ES, 2013/34/EÚ, (EÚ) 2022/2464 a (EÚ) 2024/1760, pokiaľ ide o určité požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti podnikov a náležitú starostlivosť podnikov v oblasti udržateľnosti

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 50 a 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru²⁰,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Európska komisia vo svojom oznámení z 11. februára 2025 s názvom „Jednoduchšia a rýchlejšia Európa: oznámenie o vykonávaní a zjednodušení“²¹ stanovila víziu programu vykonávania a zjednodušenia, ktorý ľudom a podnikom prináša rýchle a viditeľné zlepšenia v praxi. To si vyžaduje viac než len postupný prístup a na dosiahnutie tohto cieľa musí Únia prijať odvážne opatrenia. V záujme zefektívnenia a zjednodušenia pravidiel EÚ a vnútroštátnych a regionálnych pravidiel, ako aj v záujme účinnejšieho vykonávania politik budú musieť Komisia, Európsky parlament, Rada, orgány členských štátov na všetkých úrovniach a zainteresované strany spolupracovať.
- (2) V kontexte záväzku Komisie znížiť záťaž spojenú s vykazovaním a posilniť konkurencieschopnosť je nevyhnutné zmeniť smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES²², 2013/34/EÚ²³, (EÚ) 2022/2464²⁴ a (EÚ) 2024/1760²⁵, pričom by sa

²⁰ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

²¹ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov z 11. februára 2025 s názvom „Jednoduchšia a rýchlejšia Európa: oznámenie o vykonávaní a zjednodušení“ [COM(2025) 47 final].

²² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 o štatutárnom audite ročných účtovných závierok a konsolidovaných účtovných závierok, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a ktorou sa zrušuje smernica Rady 84/253/EHS (Ú. v. EÚ L 157, 9.6.2006, s. 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

²³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

²⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2464 zo 14. decembra 2022, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 537/2014, smernica 2004/109/ES, smernica 2006/43/ES a smernica 2013/34/EÚ, pokiaľ ide

zároveň mali zachovať ciele politiky obsiahnuté v Európskej zelenej dohode²⁶ a akčnom pláne o udržateľnom financovaní²⁷.

- (3) Na základe článku 26a ods. 1 smernice 2006/43/ES sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili, že štatutárni audítori a audítorské spoločnosti vykonávajú uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade so štandardmi pre limitované uistenie, ktoré má Komisia prijať. V článku 26a ods. 3 uvedenej smernice sa od Komisie vyžaduje, aby uvedené štandardy prijala do 1. októbra 2026. Podniky vyjadrili obavy v súvislosti s prácou, ktorú vykonávajú poskytovatelia uistenia, a vyjadrili potrebu flexibility pri riešení osobitných rizík a kritických problémov identifikovaných v oblastiach uistenia o udržateľnosti. Aby Komisia mohla tieto obavy zohľadniť, mala by mať pri prijímaní týchto štandardov väčšiu flexibilitu. Komisia v každom prípade do roku 2026 vydá cielečné usmernenia pre uistenie, v ktorých objasní potrebné postupy, ktoré majú poskytovatelia uistenia vykonávať v rámci svojej zákazky na limitované uistenie, pred prijatím štandardov formou delegovaného aktu.
- (4) Článkom 26a ods. 3 druhým pododsekom smernice 2006/43/ES sa Komisia splnomocňuje prijať štandardy pre primerané uistenie do 1. októbra 2028 po tom, ako sa uskutoční posúdenie uskutočniteľnosti. Aby sa predišlo nárastu nákladov na uistenie pre podniky, mala by sa zrušiť požiadavka prijať takéto štandardy pre primerané uistenie.
- (5) V článku 19a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby veľké podniky a malé a stredné podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu EÚ, s výnimkou mikropodnikov, vypracovali a uverejnili vyhlásenie o udržateľnosti na individuálnej úrovni. V snahe zmierniť zaťaženie podnikov spojené s vykazovaním by sa povinnosť vypracovať a uverejniť vyhlásenie o udržateľnosti na individuálnej úrovni mala obmedziť na veľké podniky s priemerným počtom viac než 1 000 zamestnancov počas účtovného roka. Keďže na to, aby bol podnik veľký, musí prekročiť dve z troch kritérií uvedených v článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ, znamená to, že aby sa na podniky vzťahovali požiadavky na vykazovanie, musia mať počas účtovného roka v priemere viac než 1 000 zamestnancov a buď čistý obrát viac než 50 miliónov EUR alebo bilančnú sumu viac než 25 miliónov EUR.
- (6) Treba nájsť rovnováhu medzi cieľmi tvorby údajov a znížením administratívnej záťaže. Vykazovanie informácií o udržateľnosti vrátane informácií uvedených v článku 8 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852²⁸ v prípade veľkých podnikov s priemerným počtom viac než 1 000 zamestnancov počas účtovného roka je nevyhnutné na pochopenie prechodu na klimaticky neutrálne hospodárstvo. Vzhľadom na rovnováhu, ktorá sa má nájsť medzi cieľmi tvorby údajov

o vykazovanie informácií o udržateľnosti podnikov (Ú. v. EÚ L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

²⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1760 z 13. júna 2024 o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti a o zmene smernice (EÚ) 2019/1937 a nariadenia (EÚ) 2023/2859 (Ú. v. EÚ L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

²⁶ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Európskej rade, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov z 11. decembra 2019 „Európska zelená dohoda“ [COM(2019) 640 final].

²⁷ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Európskej rade, Rade, Európskej centrálnej banke, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov z 8. marca 2018 „Akčný plán: Financovanie udržateľného rastu“ [COM(2018) 097 final].

²⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852 z 18. júna 2020 o vytvorení rámca na uľahčenie udržateľných investícií a o zmene nariadenia (EÚ) 2019/2088 (Ú. v. EÚ L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

a zníženia administratívnej záťaže, by veľké podniky v rámci nového rozsahu vykazovania informácií o udržateľnosti, ktorých čistý obrat nepresahuje 450 000 000 EUR počas účtovného roka, mali mať možnosť zverejňovať informácie uvedené v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 flexibilnejším spôsobom. Komisia by mala byť splnomocnená stanoviť pravidlá, ktorými by sa doplnil režim vykazovania pre tieto podniky. Malo by sa najmä objasniť, že Komisia je splnomocnená špecifikovať režim vykazovania pre činnosti, ktoré sú len čiastočne zosúladené s taxonómiou.

- (7) V článku 1 ods. 3 smernice 2013/34/EÚ sa stanovuje, že na úverové inštitúcie a poisťovne, ktoré sú veľkými podnikmi alebo malými a strednými podnikmi – s výnimkou mikropodnikov – s cennými papiermi prijatými na obchodovanie na regulovanom trhu EÚ, sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovené v uvedenej smernici, a to bez ohľadu na ich právnu formu. Vzhľadom na to, že rozsah individuálneho vykazovania informácií o udržateľnosti by sa mal obmedziť na veľké podniky s priemerným počtom viac než 1 000 zamestnancov počas účtovného roka, toto zúženie rozsahu by sa malo vzťahovať aj na úverové inštitúcie a poisťovne.
- (8) Na Európsky nástroj finančnej stability (ENFS), zriadený rámcovou zmluvou o ENFS, sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovené v smernici 2013/34/EÚ, hoci je vyňatý z režimu vykazovania informácií o udržateľnosti stanoveného v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES²⁹ podľa článku 8 uvedenej smernice. Napriek tomu, že ENFS je veľkým podnikom zriadeným v právnej forme uvedenej v prílohe I k smernici 2013/34/EÚ, má mandát – t. j. chrániť finančnú stabilitu v Únii poskytovaním dočasnej finančnej pomoci členským štátom, ktorých menou je euro –, ktorý je vo veľkej miere podobný mandátu Európskeho mechanizmu pre stabilitu (EMS), na ktorý sa požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti nevzťahujú. Na to, aby ENFS mohol využívať rovnaké zaobchádzanie ako EMS, pokiaľ ide o vykazovanie informácií o udržateľnosti, a v záujme konzistentnosti s režimom výnimiek stanoveným v smernici 2004/109/ES by mal byť ENFS vyňatý z režimu vykazovania informácií o udržateľnosti, ktorý je stanovený v smernici 2013/34/EÚ.
- (9) V článku 19a ods. 3 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby podniky vykazovali informácie o vlastných činnostiach a o svojom hodnotovom reťazci. Treba znížiť záťaž spojenú s vykazovaním pre tie podniky v hodnotovom reťazci, ktoré nie sú povinné vykazovať informácie o svojej udržateľnosti. Vykazujúci podnik by sa preto na účely vykazovania informácií o udržateľnosti na individuálnej alebo konsolidovanej úrovni, ako sa vyžaduje v smernici 2013/34/EÚ, a bez toho, aby boli dotknuté požiadavky Únie na vykonávanie procesu náležitej starostlivosti, nemal snažiť získať od podnikov usadených v Únii alebo mimo nej v jeho hodnotovom reťazci, ktoré majú v priebehu účtovného roka v priemere do 1 000 zamestnancov, žiadne informácie, ktoré presahujú rámec informácií uvedených v štandardoch na dobrovoľné použitie podnikmi, od ktorých sa vykazovanie informácií o ich udržateľnosti nevyžaduje. Vykazujúcemu podniku by sa však malo umožniť, aby od takýchto podnikov vo svojom hodnotovom reťazci zhromažďoval akékoľvek

²⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES z 15. decembra 2004 o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/34/ES (Ú. v. EÚ L 39, 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

dodatočné informácie o udržateľnosti, ktoré si podniky v dotknutom odvetví bežne vymieňajú. Podniky vykazujúce informácie o svojom hodnotovom reťazci v súlade s uvedenými obmedzeniami by sa mali považovať za podniky, ktoré spĺňajú povinnosť vykazovať informácie o svojej udržateľnosti. Poskytovatelia uistenia by mali vypracovať svoj názor týkajúci sa uistenia, pričom by mali rešpektovať povinnosť podnikov nesnažiť sa získať od podnikov v ich hodnotovom reťazci, ktoré majú počas účtovného roka v priemere do 1 000 zamestnancov, akékoľvek informácie, ktoré presahujú rámec informácií uvedených v štandardoch na dobrovoľné použitie podnikmi, ktoré nie sú povinné vykazovať informácie o svojej udržateľnosti. Na tento účel by Komisia mala byť splnomocnená prijať delegovaný akt s cieľom stanoviť štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie podnikmi, ktoré nie sú povinné vykazovať informácie o svojej udržateľnosti. Uvedené štandardy by mali byť primerané a relevantné vzhľadom na kapacity a vlastnosti takýchto podnikov, ako aj na rozsah a zložitosť ich činností. Ak je to možné, v uvedených štandardoch by sa mala špecifikovať aj štruktúra, ktorá sa má použiť na prezentáciu týchto informácií.

- (10) Článok 29c ods. 1 smernice 2013/34/EÚ umožňuje malým a stredným podnikom s cennými papiermi prijatými na obchodovanie na regulovanom trhu EÚ, malým a menej zložitým inštitúciám a kaptívnym poisťovniam/zaist'ovniam, aby vykazovali informácie o udržateľnosti v súlade s limitovaným súborom štandardov, ktorý má prijať Komisia. Vzhľadom na to, že malé a stredné podniky s cennými papiermi prijatými na obchodovanie na regulovanom trhu EÚ by mali byť z vykazovania informácií o udržateľnosti vylúčené, splnomocnenie Komisie prijať delegované akty s cieľom stanoviť štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti pre tieto malé a stredné podniky by sa malo zrušiť.
- (11) Článok 19a ods. 7 smernice 2013/34/EÚ umožňuje malým a stredným podnikom s cennými papiermi prijatými na obchodovanie na regulovanom trhu EÚ, aby sa rozhodli neuplatňovať vykazovanie informácií o udržateľnosti počas prvých dvoch rokov uplatňovania uvedených požiadaviek. Vzhľadom na to, že malé a stredné podniky by mali byť z vykazovania informácií o udržateľnosti vylúčené, ustanovenie umožňujúce túto dvojročnú výnimku by sa malo vypustiť.
- (12) V článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby materské podniky veľkých skupín vypracúvali a uverejňovali vyhlásenie o udržateľnosti na konsolidovanej úrovni. V snahe znížiť záťaž týchto materských podnikov spojenú s vykazovaním by sa rozsah tejto povinnosti mal obmedziť na materské podniky veľkých skupín s priemerným počtom viac než 1 000 zamestnancov na konsolidovanom základe počas účtovného roka.
- (13) V článku 29b ods. 1 treťom pododseku smernice 2013/34/EÚ sa Komisia splnomocňuje, aby prijala odvetvové štandardy vykazovania prostredníctvom delegovaných aktov, pričom prvý súbor takýchto štandardov sa má prijať do 30. júna 2026. V snahe zabrániť zvýšeniu počtu predpísaných údajových bodov, ktoré by podniky mali vykazovať, by sa toto splnomocnenie malo zrušiť.
- (14) V článku 29b ods. 4 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby sa v štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti nešpecifikovali zverejnenia, na základe ktorých musia podniky získať od malých a stredných podnikov vo svojom hodnotovom reťazci akékoľvek informácie, ktoré presahujú rámec informácií, ktoré sa majú zverejňovať podľa štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti v prípade malých a stredných podnikov s cennými papiermi prijatými na obchodovanie na

regulovanom trhu EÚ. Vzhľadom na to, že malé a stredné podniky s cennými papiermi prijatými na obchodovanie na regulovanom trhu EÚ by mali byť z vykazovania informácií o udržateľnosti vylúčené, a s cieľom znížiť zaťaženie podnikov v hodnotovom reťazci spojené s vykazovaním, od ktorých sa nevyžaduje, aby vykazovali informácie o svojej udržateľnosti, by sa v štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti nemali špecifikovať zverejnenia, v prípade ktorých sa od podnikov vyžaduje, aby získali od podnikov vo svojom hodnotovom reťazci, ktoré majú v priemere do 1 000 zamestnancov počas účtovného roka, akékoľvek informácie, ktoré presahujú rámec informácií, ktoré sa majú zverejňovať podľa štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie podnikmi, ktoré nie sú povinné vykazovať informácie o svojej udržateľnosti.

- (15) V článku 29d smernice 2013/34/EÚ sa od podnikov, na ktoré sa vzťahujú požiadavky stanovené v článkoch 19a a 29a uvedenej smernice, vyžaduje, aby vypracúvali svoju správu o hospodárení alebo v príslušných prípadoch konsolidovanú správu o hospodárení v elektronickom formáte vykazovania bližšie určenom v článku 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/815³⁰ a aby označovali svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti vrátane zverejňovania informácií stanoveného v článku 8 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852³¹ v súlade s elektronickým formátom vykazovania, ktorý sa má bližšie určiť v uvedenom delegovanom nariadení. V záujme jednoznačnosti pre podniky by sa malo stanoviť, že kým sa formou delegovaného nariadenia takéto pravidlá označovania neprijmú, od podnikov by sa nemalo vyžadovať, aby svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti takto označovali.
- (16) V článku 33 ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa stanovuje, že členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku majú kolektívnu zodpovednosť za zabezpečenie toho, aby sa v súlade s požiadavkami uvedenej smernice vypracovali a uverejnili tieto dokumenty. V snahe poskytnúť podniku flexibilitu a znížiť ich zaťaženie spojené s vykazovaním by sa malo spresniť, že kolektívna zodpovednosť členov správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku za dodržiavanie požiadaviek článku 29d uvedenej smernice, pokiaľ ide o digitalizáciu správy o hospodárení, sa obmedzuje na jej uverejnenie v jednotnom elektronickom formáte vrátane označovania vykazovania informácií o udržateľnosti v nej.
- (17) Podľa článku 40a ods. 1 štvrtého a piateho pododseku smernice 2013/34/EÚ má dcérska spoločnosť podniku tretej krajiny v Únii, ktorá dosiahla čistý obrat viac než 150 miliónov EUR v Únii, alebo ak takáto dcérska spoločnosť neexistuje, pobočka v Únii, ktorá dosiahla čistý obrat viac než 40 miliónov EUR, uverejňovať a sprístupňovať informácie o udržateľnosti na úrovni skupiny materského podniku z tretej krajiny. V snahe dosiahnuť užšie zosúladenie s kritériami používanými na vymedzenie toho, ktoré podniky patria do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2024/1760, by sa prahová hodnota čistého obratu pre podnik z tretej krajiny mala zvýšiť zo 150 000 000 EUR na 450 000 000 EUR. Z dôvodu konzistentnosti

³⁰ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2018/815 zo 17. decembra 2018, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy o špecifikácii jednotného elektronického formátu vykazovania (Ú. v. EÚ L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/815/oj).

³¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852 z 18. júna 2020 o vytvorení rámca na uľahčenie udržateľných investícií a o zmene nariadenia (EÚ) 2019/2088 (Ú. v. EÚ L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

a zníženia zaťaženia by sa veľkosť dcérskeho podniku a pobočky, ktoré majú patriť do rozsahu pôsobnosti článku 40a, mala upraviť. Veľkosťou dcérskeho podniku by mala byť veľkosť veľkého podniku, zatiaľ čo kritériá čistého obratu pobočky by sa mali zvýšiť zo 40 000 000 EUR na 50 000 000 EUR, aby sa dosiahol súlad s prahovou hodnotou čistého obratu pre veľké podniky.

- (18) V článku 5 ods. 2 prvom pododseku smernice (EÚ) 2022/2464 sa stanovujú dátumy, od ktorých majú členské štáty začať uplatňovať požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovené v smernici 2013/34/EÚ, pričom v závislosti od veľkosti dotknutého podniku sú stanovené rozličné dátumy. Vzhľadom na to, že rozsah individuálnych požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti by sa mal obmedziť tak, aby zahŕňal len veľké podniky s priemerným počtom viac než 1 000 zamestnancov počas účtovného roka, a že rozsah požiadaviek na konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti by sa mal zodpovedajúcim spôsobom znížiť, kritériá na určenie dátumov začiatku uplatňovania by sa mali upraviť a odkaz na malé a stredné podniky s cennými papiermi prijatými na obchodovanie na regulovanom trhu EÚ by sa mal vypustiť.
- (19) V článku 5 ods. 2 treťom pododseku smernice (EÚ) 2022/2464 sa stanovujú dátumy, od ktorých majú členské štáty začať uplatňovať požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovené v smernici 2004/109/ES, pričom v závislosti od veľkosti dotknutého emitenta sú stanovené rozličné dátumy. Vzhľadom na to, že rozsah individuálnych požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti by sa mal obmedziť tak, aby zahŕňal len veľké podniky s priemerným počtom viac než 1 000 zamestnancov počas účtovného roka, a že rozsah požiadaviek na konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti by sa mal zodpovedajúcim spôsobom znížiť, kritériá na určenie dátumov začiatku uplatňovania by sa mali upraviť a odkaz na malé a stredné podniky by sa mal vypustiť.
- (20) V článku 4 ods. 1 smernice (EÚ) 2024/1760 sa členským štátom zakazuje, aby do svojho vnútroštátneho práva zavádzali v oblasti pôsobnosti smernice ustanovenia stanovujúce povinnosti náležitej starostlivosti v oblasti ľudských práv a životného prostredia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení článku 8 ods. 1 a 2 a článku 10 ods. 1 uvedenej smernice. V snahe zabezpečiť, aby členské štáty neprekročili rámec uvedenej smernice, a v snahe zabrániť vytvoreniu roztriešteného regulačného prostredia, ktoré by viedlo k právnej neistote a zbytočnému zaťaženiu, by sa ustanovenia smernice (EÚ) 2024/1760 o úplnej harmonizácii mali rozšíriť na ďalšie ustanovenia, ktoré upravujú základné aspekty procesu náležitej starostlivosti. To zahŕňa najmä identifikačnú povinnosť, povinnosť riešiť nepriaznivé vplyvy, ktoré boli alebo mali byť identifikované, povinnosť spolupracovať so zainteresovanými stranami v určitých prípadoch a povinnosť zabezpečiť mechanizmus podávania sťažností a oznamovania. Členské štáty by zároveň mali mať možnosť zaviesť prísnejšie alebo špecifickejšie ustanovenia týkajúce sa iných aspektov vrátane riešenia vznikajúcich rizík súvisiacich s novými produktmi alebo službami.
- (21) V článku 5 smernice (EÚ) 2024/1760 sa členským štátom ukladá povinnosť zabezpečiť, aby veľké spoločnosti presahujúce určitú veľkosť vykonávali náležitú starostlivosť v oblasti ľudských práv a životného prostredia založenú na riziku. V snahe znížiť zaťaženie spoločností, ktoré musia túto povinnosť dodržiavať, by sa požadovaná náležitá starostlivosť mala spravidla obmedziť na vlastné činnosti spoločnosti, jej dcérskych spoločností a jej priamych obchodných partnerov (ďalej len „úroveň 1“). V dôsledku toho by sa, pokiaľ ide o obchodné vzťahy, od spoločností malo vyžadovať, aby po zmapovaní svojich reťazcov činností vykonávali hĺbkové

posúdenia len v súvislosti s priamymi obchodnými partnermi. Spoločnosti by však mali ísť nad rámec svojich priamych obchodných vzťahov, ak majú vierohodné informácie, ktoré naznačujú nepriaznivý vplyv na úrovni nepriameho obchodného partnera. Vierohodné informácie sú informácie objektívneho charakteru, ktoré umožňujú spoločnosti dospieť k záveru, že existuje primeraná pravdepodobnosť, že dané informácie sú pravdivé. Môže ísť o prípad, keď dotknutá spoločnosť dostala sťažnosť alebo má k dispozícii informácie – napríklad prostredníctvom dôveryhodných správ médií alebo mimovládnych organizácií, správ o nedávnych incidentoch alebo prostredníctvom opakujúcich sa problémov na určitých miestach – o pravdepodobných alebo skutočných škodlivých činnostiach na úrovni nepriameho obchodného partnera. Ak má spoločnosť takéto informácie, mala by vykonať hĺbkové posúdenie. Spoločnosti by mali vykonávať aj hĺbkové posúdenia nepriaznivých vplyvov, ktoré vznikli nad rámec ich priameho obchodného partnera, ak štruktúra tohto obchodného vzťahu postráda ekonomické opodstatnenie a naznačuje, že bola zvolená s cieľom odstrániť inak priameho dodávateľa so škodlivými činnosťami z dosahu právomocí spoločnosti. Ak sa hĺbkovým posúdením potvrdí pravdepodobnosť alebo existencia nepriaznivého vplyvu, mal by sa tým pádom považovať za identifikovaný. Spoločnosti by sa navyše mali snažiť zabezpečiť, aby sa ich kódex správania – ktorý je súčasťou ich politiky náležitej starostlivosti a v ktorom sa stanovujú očakávania týkajúce sa spôsobu, ako v obchodných operáciách chrániť ľudské práva, vrátane tých pracovných, a životné prostredie – dodržiaval v celom reťazci činností v súlade s kaskádovaním zmlúv a podporou MSP.

- (22) V snahe obmedziť účinok prenosu zaťaženia na malé a stredné podniky a malé spoločnosti so strednou trhovou kapitalizáciou, pokiaľ ide o mapovanie hodnotového reťazca s cieľom identifikovať nepriaznivé vplyvy, by veľké spoločnosti mali obmedziť žiadosti o informácie na informácie uvedené v štandardoch na dobrovoľné použitie podľa článku 29a smernice (EÚ) 2013/34/EÚ, pokiaľ na vykonanie mapovania nepotrebujú dodatočné informácie a takéto informácie nedokážu získať žiadnym iným primeraným spôsobom.
- (23) Spoločnosti sa môžu ocitnúť v situáciách, keď ich produkcia vo veľkej miere závisí od vstupov pochádzajúcich od jedného alebo viacerých konkrétnych dodávateľov. Ak sa s obchodnými činnosťami takéhoto dodávateľa zároveň spájajú závažné nepriaznivé vplyvy vrátane detskej práce alebo významného poškodenia životného prostredia a spoločnosť na riešenie týchto vplyvov neúspešne vyčerpala všetky opatrenia náležitej starostlivosti, spoločnosť by mala ako poslednú možnosť pozastaviť daný obchodný vzťah a zároveň pokračovať v spolupráci s dodávateľom na riešení, pričom by podľa možnosti mala využívať prípadný zvýšený pákový efekt, ktorý vyplýva z takéhoto pozastavenia.
- (24) V snahe znížiť zaťaženie spoločností a zvýšiť proporcionalitu zapojenia zainteresovaných strán by spoločnosti mali mať povinnosť spolupracovať len s pracovníkmi, ich zástupcami vrátane odborových zväzov a osobami a komunitami, ktorých práva alebo záujmy sú alebo by mohli byť priamo dotknuté produktmi, službami a činnosťami spoločnosti, jej dcérskych spoločností a jej obchodných partnerov a ktoré majú súvis s konkrétnou fázou vykonávaného procesu náležitej starostlivosti. To zahŕňa osoby alebo komunity v susedstve závodov prevádzkovaných obchodnými partnermi, ak sú tieto osoby alebo komunity priamo postihnuté/postihnuté znečistením, alebo pôvodné obyvateľstvo, ktorého právo na pôdu alebo zdroje je priamo ovplyvnené spôsobom, akým obchodný partner nadobúda, rozvíja alebo inak využíva pôdu, lesy alebo vody. Zapojenie zainteresovaných strán by sa okrem toho

malo vyžadovať len v prípade určitých častí procesu náležitej starostlivosti, konkrétne vo fáze identifikácie, na vypracovanie (posilnených) akčných plánov a pri navrhovaní nápravných opatrení.

- (25) V snahe znížiť administratívne zaťaženie spoločností by sa lehota Komisie na prijatie všeobecných usmernení o náležitej starostlivosti mala posunúť na 26. júla 2026. Súbežne s tým by sa lehota na začiatok uplatňovania smernice (EÚ) 2024/1760 pre prvú skupinu spoločností mala odložiť na 26. júla 2028 v súlade so smernicou (EÚ) XXX/XXX³². Tento dvojročný interval by mal spoločnostiam poskytnúť dostatočný čas na to, aby pri vykonávaní opatrení náležitej starostlivosti zohľadnili praktické usmernenia a najlepšie postupy uvedené v usmerneniach Komisie.
- (26) V snahe zabezpečiť lepšie zosúladenie smernice (EÚ) 2024/1760 s režimom vykazovania informácií o udržateľnosti stanoveným v smernici (EÚ) 2022/2464 by sa požiadavka týkajúca sa uvedenia plánu transformácie pre zmierňovanie zmeny klímy do účinnosti mala nahradiť objasnením, že povinnosť spoločností prijať plán transformácie zahŕňa opis plánovaných a prijatých vykonávacích opatrení. Povinnosť prijať tento plán a jeho pôvodný a aktualizovaný návrh naďalej podlieha administratívnejmu dohľadu.
- (27) V článku 27 ods. 1 smernice (EÚ) 2024/1760 sa od členských štátov vyžaduje, aby stanovili sankcie, ktoré majú byť „účinné, primerané a odrádzajúce“. V článku 27 ods. 2 uvedenej smernice sa od členských štátov vyžaduje, aby pri rozhodovaní o uložení sankcií a, ak sú takéto sankcie uložené, pri stanovení ich povahy a primeranej výšky náležite prihliadali na súbor faktorov, ktoré určujú závažnosť porušenia a poľahčujúce či sťažujúce okolnosti. V článku 27 ods. 4 uvedenej smernice sa od členských štátov vyžaduje, aby akékoľvek uložené peňažné sankcie zakladali na čistom celosvetovom obrate dotknutej spoločnosti. Vzhľadom na to, že členské štáty už musia zohľadňovať súbor faktorov stanovený v článku 27 ods. 2 uvedenej smernice, sa však potreba založiť peňažné sankcie na čistom celosvetovom obrate dotknutej spoločnosti stáva nadbytočnou. V snahe zabezpečiť rovnaké podmienky v celej únii by sa však členským štátom malo zakázať, aby do svojich vnútroštátnych právnych predpisov zaviedli strop alebo hornú hranicu akýchkoľvek peňažných sankcií uložených spoločnostiam v ich jurisdikcii, ktoré by bránili dozorným orgánom ukladať sankcie v súlade s faktormi stanovenými v článku 27 ods. 2. Komisia by navyše v záujme harmonizácie postupov presadzovania práva v celej únii mala v spolupráci s členskými štátmi vypracovať usmernenia, ktorými by dozorným orgánom pomohla pri určovaní výšky sankcií.
- (28) V snahe obmedziť možné riziká súdnych sporov spojené s harmonizovaným režimom občianskoprávnej zodpovednosti podľa smernice (EÚ) 2024/1760 by sa mal zrušiť osobitný celoúniijný režim zodpovednosti, ktorý je v súčasnosti stanovený v článku 29 ods. 1 uvedenej smernice. Zároveň by sa od členských štátov malo vyžadovať, aby v rámci medzinárodného práva aj práva Únie zabezpečili obetiam nepriaznivých vplyvov účinný prístup k spravodlivosti a zaručili ich právo na účinný prostriedok nápravy, ako je zakotvené v článku 2 ods. 3 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, článku 8 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, článku 9 ods. 3 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (Aarhuský dohovor) a článku 47 Charty základných práv EÚ. Členské štáty by preto mali zabezpečiť, aby

³²

Smernica (EÚ) 2025/XX z

v prípade, že spoločnosť nesie zodpovednosť za nedodržanie požiadaviek náležitej starostlivosti stanovených v smernici (EÚ) 2024/1760, a aby v prípade, že takéto neplnenie spôsobilo škodu, obeť mali možnosť získať úplnú náhradu škody, ktorá by sa mala poskytnúť v súlade so zásadami účinnosti a rovnocennosti, pričom ich vyváženie prostredníctvom záruk by malo zabrániť nadmernej náhrade. Vzhľadom na rôzne pravidlá a tradície, ktoré existujú na vnútroštátnej úrovni, pokiaľ ide o povoľovanie žalôb v zastúpení, by sa osobitná požiadavka v tomto zmysle uvedená v smernici (EÚ) 2024/1760 mala vypustiť. Takýmto vypustením nie je dotknuté žiadne ustanovenie uplatniteľného vnútroštátneho práva, ktoré umožňuje odborovej organizácii, mimovládnej organizácii pre ľudské práva alebo environmentálnej organizácii, inej mimovládnej organizácii alebo vnútroštátnej inštitúcii pre ľudské práva podať žalobu na presadzovanie práv údajnej poškodenej strany alebo podporiť takéto žaloby podané priamo takouto stranou. Okrem toho by sa z rovnakého dôvodu mala vypustiť požiadavka, aby členské štáty zabezpečili, že pravidlá zodpovednosti majú nadradené povinné uplatňovanie v prípadoch, keď rozhodným právom pri nárokoch v takejto súvislosti nie je vnútroštátne právo daného členského štátu. Týmto vypustením sa neobmedzuje možnosť členských štátov stanoviť, že ustanovenia vnútroštátneho práva, ktorými sa transponuje článok 29 smernice (EÚ) 2024/1760, majú nadradené povinné uplatňovanie v súlade s článkom 16 nariadenia (ES) č. 864/2007 v prípadoch, keď rozhodným právom pri nárokoch v takejto súvislosti nie je vnútroštátne právo daného členského štátu.

- (29) V článku 36 ods. 1 smernice (EÚ) 2024/1760 sa vyžaduje, aby Komisia najneskôr do 26. júla 2026 predložila Európskemu parlamentu a Rade správu o potrebe stanoviť dodatočné požiadavky náležitej starostlivosti v oblasti udržateľnosti prispôbované regulovaným finančným podnikom, pokiaľ ide o poskytovanie finančných služieb a investičné činnosti, a o možnostiach takýchto požiadaviek náležitej starostlivosti a ich vplyvoch. Keďže táto doložka o preskúmaní neponecháva žiadny čas na zohľadnenie skúseností s novovytvoreným všeobecným rámcom náležitej starostlivosti, mala by sa vypustiť.
- (30) Keďže ciele tejto smernice nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov rozsahu alebo účinkov činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (31) Smernica 2006/43/ES, smernica 2013/34/EÚ, smernica (EÚ) 2022/2464 a smernica (EÚ) 2024/1760 by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice 2006/43/ES

Smernica 2006/43/ES sa mení takto:

1. V článku 26a sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Komisia sa splnomocňuje, aby prijala delegované akty v súlade s článkom 48a, ktorými sa doplní táto smernica s cieľom stanoviť štandardy pre limitované uistenie, v ktorých sa stanovujú postupy, ktoré audítora alebo audítora a audítorská spoločnosť

alebo audítorské spoločnosti vykonávajú v záujme vyvodenia ich záverov o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, vrátane plánovania zákaziek, zohľadnenia rizík a reakcie na riziká a druhov záverov, ktoré sa majú zahrnúť do správy o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo v relevantnom prípade do správy audítora.

Komisia môže prijať štandardy pre uistenia uvedené v prvom pododseku len vtedy, ak uvedené štandardy:

- a) boli vypracované náležitým postupom, pod verejným dohľadom a transparentne;
- b) prispievajú k vysokej miere dôveryhodnosti a ku kvalite ročného alebo konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti a
- c) prispievajú k verejnému blahu v Únii.“

2. V článku 48a ods. 2 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 26a ods. 3 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú.“

Článok 2

Zmeny smernice 2013/34/EÚ

Smernica 2013/34/EÚ sa mení takto:

1. Článok 1 sa mení takto:

a) V odseku 3 sa úvodné znenie nahrádza takto:

„Koordinačné opatrenia stanovené v článkoch 19a, 19b, 29a, 29aa, 29d, 30 a 33, článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa), článku 34 ods. 2 a 3 a článku 51 tejto smernice sa vzťahujú aj na zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov týkajúce sa nasledujúcich podnikov bez ohľadu na ich právnu formu, a to za predpokladu, že uvedené podniky sú veľkými podnikmi, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, presahujú počas účtovného roka priemerný počet 1 000 zamestnancov:“.

b) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Koordinačné opatrenia stanovené v článkoch 19a, 29a a 29d sa nevzťahujú na Európsky nástroj finančnej stability (ENFS) zriadený rámcovou zmluvou o ENFS, ani na finančné produkty uvedené v článku 2 bode 12 písm. b) a f) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088*.

* Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088 z 27. novembra 2019 o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb (Ú. v. EÚ L 317, 9.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>).“

2. Článok 19a sa mení takto:

a) V odseku 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Veľké podniky, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, prekročia počas účtovného roka priemerný počet 1 000 zamestnancov, zahrnú

do svojej správy o hospodárení informácie potrebné na pochopenie vplyvov podniku na aspekty udržateľnosti a informácie potrebné na pochopenie toho, ako aspekty udržateľnosti ovplyvňujú rozvoj, výkonnosť a pozíciu podniku.“

b) Odsek 3 sa mení takto:

i) Prvý pododsek sa nahrádza takto:

„Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 zahŕňajú v relevantných prípadoch informácie o vlastných činnostiach podniku a o jeho hodnotovom reťazci vrátane jeho produktov a služieb, obchodných vzťahov a dodávateľského reťazca. Členské štáty zabezpečia, aby sa podniky na účely vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa vyžaduje v tejto smernici, nesnažili získať od podnikov vo svojom hodnotovom reťazci, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, neprekračujú počas účtovného roka priemerný počet 1 000 zamestnancov, žiadne informácie nad rámec informácií uvedených v štandardoch na dobrovoľné použitie uvedených v článku 29ca, s výnimkou dodatočných informácií o udržateľnosti, ktoré si podniky v dotknutom odvetví bežne vymieňajú. Podniky, ktoré vykazujú nevyhnutné informácie o hodnotovom reťazci bez vykazovania akýchkoľvek informácií nad rámec informácií stanovených v štandardoch na dobrovoľné použitie uvedených v článku 29ca, s výnimkou dodatočných informácií o udržateľnosti, ktoré si podniky v dotknutom odvetví bežne vymieňajú, od podnikov vo svojom hodnotovom reťazci, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, neprekračujú počas účtovného roka priemerný počet 1 000 zamestnancov, sa považujú za podniky, ktoré splnili povinnosť vykazovať informácie o hodnotovom reťazci stanovenú v tomto odseku.“

ii) Dopĺňa sa tento pododsek:

„Prvým pododsekom nie sú dotknuté požiadavky Únie, aby podniky vykonávali proces náležitej starostlivosti.“

c) Odseky 6 a 7 sa vypúšťajú.

3. Vkladá sa tento článok 19b:

„Článok 19b

Nepovinné vykazovanie súvisiace s taxonómiou pre určité podniky

1. Členské štáty zabezpečia, aby odchyľne od článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 podniky uvedené v článku 19a ods. 1 tejto smernice, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, neprekročia počas účtovného roka čistý obrat 450 000 000 EUR, uplatňovali odseky 2, 3 a 4 tejto smernice.

2. Podnik uvedený v odseku 1, ktorý tvrdí, že jeho činnosti súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré sa podľa článkov 3 a 9 nariadenia (EÚ) 2020/852 označujú za environmentálne udržateľné, alebo s hospodárskymi činnosťami, ktoré spĺňajú len určité požiadavky uvedeného ustanovenia, zahrnie do svojej správy o hospodárení informácie o tom, ako a do akej miery jeho činnosti súvisia s uvedenými hospodárskymi činnosťami.

3. Nefinančný podnik, ktorý tvrdí, že jeho činnosti súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré sa podľa článkov 3 a 9 nariadenia (EÚ) 2020/852 označujú za environmentálne udržateľné, zverejňuje najmä tieto ukazovatele:

- a) podiel svojho obratu vyplývajúci z produktov alebo služieb, ktoré súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré sa označujú za environmentálne udržateľné podľa článkov 3 a 9 uvedeného nariadenia;
- b) podiel svojich kapitálových výdavkov súvisiaci s aktívami alebo procesmi, ktoré súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré sa označujú za environmentálne udržateľné podľa článkov 3 a 9 uvedeného nariadenia.

Nefinančný podnik, ktorý zverejňuje ukazovatele uvedené v prvom pododseku, môže zverejniť podiel svojich prevádzkových výdavkov súvisiacich s aktívami alebo procesmi, ktoré súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré sa označujú za environmentálne udržateľné podľa článkov 3 a 9 nariadenia (EÚ) 2020/852.

4. Nefinančný podnik, ktorý tvrdí, že jeho činnosti súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré spĺňajú len určité požiadavky článku 3 nariadenia (EÚ) 2020/852, zverejňuje najmä tieto ukazovatele:

- a) podiel svojho obratu vyplývajúci z produktov alebo služieb, ktoré súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré spĺňajú len určité požiadavky článku 3 uvedeného nariadenia;
- b) podiel svojich kapitálových výdavkov súvisiaci s aktívami alebo procesmi, ktoré súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré spĺňajú len určité požiadavky článku 3 uvedeného nariadenia.

Nefinančný podnik, ktorý zverejňuje ukazovatele uvedené v prvom pododseku, môže zverejniť podiel svojich prevádzkových výdavkov súvisiacich s aktívami alebo procesmi, ktoré súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré spĺňajú len určité požiadavky článku 3 nariadenia (EÚ) 2020/852.

5. Komisia prijme delegovaný akt v súlade s článkom 49 tejto smernice s cieľom doplniť odseky 1, 2, 3 a 4 tohto článku, ktorými spresní obsah a prezentáciu informácií, ktoré sa majú zverejňovať podľa uvedených odsekov, vrátane obsahu informácií týkajúcich sa hospodárskych činností, ktoré spĺňajú len určité kritériá stanovené v článku 3 nariadenia (EÚ) 2020/852, a metodiky, ktorá sa má použiť na ich dodržiavanie, pričom zohľadní osobitosti finančných aj nefinančných podnikov a technické kritériá preskúmania stanovené podľa uvedeného nariadenia.“

4. Článok 29a sa mení takto:

- a) V odseku 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Materské podniky veľkej skupiny, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, prekročia na konsolidovanom základe počas účtovného roka priemerný počet 1 000 zamestnancov, zahrnú do konsolidovanej správy o hospodárení informácie potrebné na pochopenie vplyvov skupiny na aspekty udržateľnosti a informácie potrebné na pochopenie toho, ako aspekty udržateľnosti ovplyvňujú rozvoj, výkonnosť a pozíciu skupiny.“

- b) Odsek 3 sa mení takto:

- i) Prvý pododsek sa nahrádza takto:

„Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 zahŕňajú v relevantných prípadoch informácie o vlastných činnostiach skupiny a o jej hodnotovom reťazci vrátane jej produktov a služieb, obchodných vzťahov a dodávateľského reťazca. Členské štáty zabezpečia, aby sa podniky na účely vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa vyžaduje v tejto smernici, nesnažili získať od podnikov vo svojom hodnotovom reťazci, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, neprekračujú počas účtovného roka priemerný počet 1 000 zamestnancov, žiadne informácie nad rámec informácií uvedených v štandardoch na dobrovoľné použitie uvedených v článku 29ca, s výnimkou dodatočných informácií o udržateľnosti, ktoré si podniky v dotknutom odvetví bežne vymieňajú. Podniky, ktoré vykazujú nevyhnutné informácie o hodnotovom reťazci bez vykazovania akýchkoľvek informácií nad rámec informácií stanovených v štandardoch na dobrovoľné použitie uvedených v článku 29ca, s výnimkou dodatočných informácií o udržateľnosti, ktoré si podniky v dotknutom odvetví bežne vymieňajú, od podnikov vo svojom hodnotovom reťazci, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, neprekračujú počas účtovného roka priemerný počet 1 000 zamestnancov, sa považujú za podniky, ktoré splnili povinnosť vykazovať informácie o hodnotovom reťazci stanovenú v tomto odseku.“

ii) Dopĺňa sa tento pododsek:

„Prvým pododsekom nie sú dotknuté požiadavky Únie, aby podniky vykonávali proces náležitej starostlivosti.“

5. Vkladá sa tento článok 29aa:

„Článok 29aa

Nepovinné vykazovanie súvisiace s taxonómiou pre určité materské podniky

1. Členské štáty zabezpečia, aby odchylné od článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 materské podniky uvedené v článku 29a ods. 1 tejto smernice, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, neprekročia na konsolidovanom základe počas účtovného roka čistý obrat 450 000 000 EUR, uplatňovali odseky 2, 3 a 4 tejto smernice.
2. Materský podnik uvedený v odseku 1, ktorý tvrdí, že jeho činnosti súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré sa podľa článkov 3 a 9 nariadenia (EÚ) 2020/852 označujú za environmentálne udržateľné, alebo s hospodárskymi činnosťami, ktoré spĺňajú len určité požiadavky uvedeného ustanovenia, zahrnie do svojej správy o hospodárení informácie o tom, ako a do akej miery jeho činnosti súvisia s uvedenými hospodárskymi činnosťami.
3. Nefinančný materský podnik, ktorý tvrdí, že jeho činnosti súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré sa podľa článkov 3 a 9 nariadenia (EÚ) 2020/852 označujú za environmentálne udržateľné, zverejňuje najmä tieto ukazovatele:
 - a) podiel svojho obratu vyplývajúci z produktov alebo služieb, ktoré súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré sa označujú za environmentálne udržateľné podľa článkov 3 a 9 uvedeného nariadenia;
 - b) podiel svojich kapitálových výdavkov súvisiaci s aktívami alebo procesmi, ktoré súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré sa označujú za environmentálne udržateľné podľa článkov 3 a 9 uvedeného nariadenia.

Nefinančný materský podnik, ktorý zverejňuje ukazovatele uvedené v prvom pododseku, môže zverejniť podiel svojich prevádzkových výdavkov súvisiacich s aktívami alebo procesmi, ktoré súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré sa označujú za environmentálne udržateľné podľa článkov 3 a 9 uvedeného nariadenia.

4. Nefinančný materský podnik, ktorý tvrdí, že jeho činnosti súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré spĺňajú len určité požiadavky článku 3 nariadenia (EÚ) 2020/852, zverejňuje najmä tieto ukazovatele:

- a) podiel svojho obratu vyplývajúci z produktov alebo služieb, ktoré súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré spĺňajú len určité požiadavky článku 3 uvedeného nariadenia;
- b) podiel svojich kapitálových výdavkov súvisiaci s aktívami alebo procesmi, ktoré súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré spĺňajú len určité požiadavky článku 3 uvedeného nariadenia.

Nefinančný materský podnik, ktorý zverejňuje ukazovatele uvedené v prvom pododseku, môže zverejniť podiel svojich prevádzkových výdavkov súvisiacich s aktívami alebo procesmi, ktoré súvisia s hospodárskymi činnosťami, ktoré spĺňajú len určité požiadavky článku 3 uvedeného nariadenia.

5. Komisia prijme delegovaný akt v súlade s článkom 49 tejto smernice s cieľom doplniť odseky 1, 2, 3 a 4 tohto článku, ktorými spresní obsah a prezentáciu informácií, ktoré sa majú zverejňovať podľa uvedených odsekov, vrátane obsahu informácií týkajúcich sa hospodárskych činností, ktoré spĺňajú len určité kritériá stanovené v článku 3 nariadenia (EÚ) 2020/852, a metodiky, ktorá sa má použiť na ich dodržiavanie, pričom zohľadní osobitosti finančných aj nefinančných podnikov a technické kritériá preskúmania stanovené podľa tohto nariadenia.“

6. Článok 29b sa mení takto:

- a) V odseku 1 sa vypúšťa tretí a štvrtý pododsek.
- b) V odseku 4 prvom pododseku sa posledná veta nahrádza takto:

„V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa nešpecifikujú zverejnenia, na základe ktorých by sa od podnikov vyžadovalo, aby získavali od podnikov vo svojom hodnotovom reťazci, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, neprekračujú počas účtovného roka priemerný počet 1 000 zamestnancov, akékoľvek informácie nad rámec informácií, ktoré sa majú zverejňovať podľa štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie uvedených v článku 29ca.“

7. Článok 29c sa vypúšťa.

8. Vkladá sa tento článok 29ca:

„Článok 29ca

Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie

1. V snahe uľahčiť dobrovoľné vykazovanie informácií o udržateľnosti inými podnikmi, než sú podniky uvedené v článku 19a ods. 1 a článku 29a ods. 1, Komisia do [4 mesiace od nadobudnutia účinnosti tejto smernice] prijme delegovaný akt v súlade s článkom 49, ktorým sa doplní táto smernica s cieľom stanoviť štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie takýmito podnikmi.

2. Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti uvedené v odseku 1 musia byť primerané a relevantné vzhľadom na kapacity a vlastnosti podnikov, pre ktoré sú určené, ako aj vzhľadom na rozsah a zložitosť ich činností. V čo najväčšom rozsahu sa v nich zároveň bližšie určí štruktúra, ktorá sa má použiť na prezentáciu takýchto informácií o udržateľnosti.“

9. Článok 29d sa nahrádza takto:

„Článok 29d

Jednotný elektronický formát vykazovania

1. Podniky, na ktoré sa vzťahujú požiadavky stanovené v článku 19a tejto smernice, vypracúvajú svoju správu o hospodárení v elektronickom formáte vykazovania bližšie určenom v článku 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/815* a označujú svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti vrátane zverejňovania informácií stanoveného v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 v súlade s elektronickým formátom vykazovania, ktorý sa bližšie určí v uvedenom delegovanom nariadení. Kým sa formou uvedeného delegovaného nariadenia takéto pravidlá označovania neprijmú, podniky nie sú povinné označovať svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti.

2. Materské podniky, na ktoré sa vzťahujú požiadavky stanovené v článku 29a, vypracúvajú svoju konsolidovanú správu o hospodárení v elektronickom formáte vykazovania bližšie určenom v článku 3 delegovaného nariadenia (EÚ) 2019/815 a označujú svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti vrátane zverejňovania informácií stanoveného v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 v súlade s elektronickým formátom vykazovania, ktorý sa bližšie určí v uvedenom delegovanom nariadení. Kým sa formou uvedeného delegovaného nariadenia takéto pravidlá označovania neprijmú, materské podniky nie sú povinné označovať svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti.

* Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2018/815 zo 17. decembra 2018, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy o špecifikácii jednotného elektronického formátu vykazovania (Ú. v. EÚ L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).“

10. V článku 33 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku, ktorí konajú v rámci právomocí, ktoré sú im priznané vnútroštátnym právom, mali kolektívnu zodpovednosť za zabezpečenie toho, aby sa v súlade s požiadavkami tejto smernice a v uplatniteľných prípadoch v súlade s medzinárodnými účtovnými štandardmi prijatými v súlade s nariadením (ES) č. 1606/2002, delegovaným nariadením (EÚ) 2019/815, štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenými v článku 29b tejto smernice a s požiadavkami uvedenými v článku 29d tejto smernice vypracovali a uverejnili tieto dokumenty:

a) ročná účtovná závierka, správa o hospodárení a vyhlásenie o správe a riadení podniku, ak sa poskytuje samostatne; a

- b) konsolidovaná účtovná závierka, konsolidované správy o hospodárení a konsolidované vyhlásenie o správe a riadení podniku, ak sa poskytujú samostatne.

Odchyľne od pododseku 1 členské štáty zabezpečia, aby členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku, ktorí konajú v rámci právomocí, ktoré im boli priznané vnútroštátnym právom, nemali kolektívnu zodpovednosť za zabezpečenie toho, aby sa správa o hospodárení alebo v uplatniteľných prípadoch konsolidovaná správa o hospodárení vypracúvala v súlade s článkom 29d.“

11. Článok 34 sa mení takto:

- a) V odseku 1 druhom pododseku sa písmeno aa) nahrádza takto:

„aa) v uplatniteľných prípadoch vyjadria názor na základe zákazky na limitované uistenie, pokiaľ ide o súlad vykazovania informácií o udržateľnosti s požiadavkami tejto smernice vrátane súladu vykazovania informácií o udržateľnosti so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti prijatými podľa článku 29b, postup, ktorý podnik uplatnil s cieľom identifikovať informácie vykazované podľa uvedených štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, a súlad s požiadavkou na označenie vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade s článkom 29d, ako aj pokiaľ ide o súlad s požiadavkami na vykazovanie uvedenými v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852;“;

- b) Vkladá sa tento odsek 2a:

„2a. Členské štáty zabezpečia, aby sa názor uvedený v odseku 1 druhom pododseku písm. aa) vypracoval pri úplnom dodržiavaní povinnosti podnikov nesnažiť sa získať od podnikov v ich hodnotovom reťazci, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, neprekračujú počas účtovného roka priemerný počet 1 000 zamestnancov, žiadne informácie nad rámec informácií uvedených v štandardoch na dobrovoľné použitie uvedených v článku 29ca, s výnimkou dodatočných informácií o udržateľnosti, ktoré si podniky v dotknutom odvetví bežne vymieňajú.“

12. V článku 40a sa odsek 1 mení takto:

- a) Druhý pododsek sa nahrádza takto:

„Prvý pododsek sa uplatňuje len na veľké dcérske podniky v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 4 tejto smernice.“

- b) Štvrtý a piaty pododsek sa nahrádzajú takto:

„Pravidlo uvedené v treťom pododseku sa uplatňuje len na pobočku, ak podnik z tretej krajiny nemá dcérske podniky uvedené v prvom pododseku a ak pobočka v predchádzajúcom účtovnom roku dosiahla čistý obrat, ktorý presahuje prahovú hodnotu uvedenú v článku 3 ods. 4 písm. b) tejto smernice.

Prvý a tretí pododsek sa vzťahujú na dcérske podniky alebo pobočky uvedené v uvedených pododsekoch len vtedy, ak podnik z tretej krajiny dosiahol na úrovni skupiny alebo, ak to nie je uplatniteľné, na individuálnej úrovni čistý obrat v Únii, ktorý presahuje 450 000 000 EUR za každý z posledných dvoch po sebe nasledujúcich účtovných rokov.“

13. Článok 49 sa mení takto:

- a) Vkladajú sa tieto odseky 3c až 3e:

„3c. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 19b ods. 5, článku 29aa ods. 5 a článku 29ca sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od [dátum nadobudnutia účinnosti pozmeňujúcej smernice].

3d. Delegovanie právomocí uvedené v článku 19b ods. 5, článku 29aa ods. 5 a článku 29ca môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

3e. Komisia pred prijatím a počas vypracúvania delegovaných aktov podľa článku 19b ods. 5 a článku 29aa ods. 5 zhromaždí všetky potrebné odborné znalosti, a to aj prostredníctvom konzultácií so skupinou expertov členských štátov pre udržateľné financovanie uvedenou v článku 24 nariadenia (EÚ) 2020/852.“

- b) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13, článku 19b, 29aa, 29b, 29ca alebo 40b alebo článku 46 ods. 2 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade, alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.“

Článok 3

Zmeny smernice (EÚ) 2022/2464

V smernici (EÚ) 2022/2464 sa článok 5 ods. 2 mení takto:

1. Prvý pododsek sa mení takto:

a) Písmeno a) sa vypúšťa.

b) Písmeno b) sa mení takto:

i) bod i) sa nahrádza takto:

„i) na veľké podniky, ktoré k svojmu súvahovému dňu prekračujú počas účtovného roka priemerný počet 1 000 zamestnancov;“;

ii) bod ii) sa nahrádza takto:

„ii) na materské podniky veľkej skupiny, ktoré k svojmu súvahovému dňu prekračujú na konsolidovanom základe počas účtovného roka priemerný počet 1 000 zamestnancov;“;

c) písmeno c) sa vypúšťa;

2. tretí pododsek sa mení takto:

a) Písmeno a) sa vypúšťa.

- b) Písmeno b) sa mení takto:
- i) bod i) sa nahrádza takto:
- „i) na emitentov v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. d) smernice 2004/109/ES, ktorí sú veľkými podnikmi v zmysle článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ, ktorí k svojmu súvahovému dňu prekračujú počas účtovného roka priemerný počet 1 000 zamestnancov;“;
- ii) bod ii) sa nahrádza takto:
- „ii) na emitentov v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. d) smernice 2004/109/ES, ktorí sú materskými podnikmi veľkej skupiny, ktorí k svojmu súvahovému dňu prekračujú na konsolidovanom základe počas účtovného roka priemerný počet 1 000 zamestnancov;“;
- c) písmeno c) sa vypúšťa.

Článok 4

Zmeny smernice (EÚ) 2024/1760

Smernica (EÚ) 2024/1760 sa mení takto:

1. V článku 1 ods. 1 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) povinnosti spoločností prijať plán transformácie pre zmiernenie zmeny klímy vrátane vykonávacích opatrení, ktorých cieľom je prostredníctvom maximálneho úsilia zabezpečiť zlučiteľnosť obchodného modelu a stratégie spoločnosti s prechodom na udržateľné hospodárstvo a s obmedzením globálneho otepľovania na 1,5 °C v súlade s Parížskou dohodou.“
2. V článku 3 ods. 1 sa písmeno n) nahrádza takto:

„n) „zainteresované strany“ sú zamestnanci spoločnosti, zamestnanci jej dcérskych spoločností a jej obchodných partnerov a ich odborové zväzy a zástupcovia pracovníkov a osoby alebo komunity, ktorých práva alebo záujmy sú alebo by mohli byť priamo ovplyvnené výrobkami, službami a činnosťami danej spoločnosti, jej dcérskych spoločností a jej obchodných partnerov a legitímnych zástupcov týchto osôb alebo komunít;“;
3. Článok 4 sa nahrádza takto:

„Článok 4

Úroveň harmonizácie

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 1 ods. 2 a 3, členské štáty do svojho vnútroštátneho práva nezavedú v oblasti pôsobnosti tejto smernice ustanovenia stanovujúce povinnosti náležitej starostlivosti v oblasti ľudských práv a životného prostredia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení článkov 6 a 8, článku 10 ods. 1 až 5, článku 11 ods. 1 až 6 a článku 14.
2. Bez ohľadu na odsek 1 táto smernica nebráni členským štátom v tom, aby do svojho vnútroštátneho práva zaviedli prísnejšie ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení stanovených v článkoch 6 a 8, článku 10 ods. 1 až 5, článku 11 ods. 1 až

6 a článku 14, alebo ustanovenia, ktoré sú konkrétnejšie z hľadiska cieľa alebo oblasti pôsobnosti vrátane regulácie špecifických výrobkov, služieb alebo situácií, s cieľom dosiahnuť odlišnú úroveň ochrany ľudských, pracovných a sociálnych práv, životného prostredia alebo klímy.“

4. Článok 8 sa mení takto:

a) V odseku 2 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) na základe výsledkov zmapovania uvedeného v písmene a) vykonanie hĺbkového posúdenia svojich vlastných činností, činností svojich dcérskych spoločností a v prípade, že súvisia s ich reťazcami činností, činností svojich priamych obchodných partnerov v oblastiach, v ktorých je najpravdepodobnejší výskyt nepriaznivých vplyvov a v ktorých je najpravdepodobnejšie, že budú tieto vplyvy závažné.“

b) Vkladá sa tento odsek 2a:

„2a. Ak má spoločnosť vierohodné informácie, ktoré naznačujú, že sa vyskytli alebo môžu vyskytnúť nepriaznivé vplyvy na úrovni činností nepriameho obchodného partnera, vykoná hĺbkové posúdenie. Spoločnosť vykoná takéto posúdenie vždy, keď je nepriama – a nie priama – povaha vzťahu s daným obchodným partnerom výsledkom umelo navodenej situácie, ktorá neodzrkadľuje hospodársku realitu, ale poukazuje na obchádzanie odseku 2 písm. b). Ak sa posúdením potvrdí pravdepodobnosť alebo existencia nepriaznivého vplyvu, takýto vplyv sa považuje za identifikovaný.

Prvým pododsekom nie je dotknutá skutočnosť, že spoločnosť zvažuje dostupné informácie o nepriamych obchodných partneroch a či sa títo obchodní partneri môžu pri výbere priameho obchodného partnera riadiť pravidlami a zásadami stanovenými v kódexe správania spoločnosti.

Bez ohľadu na prvý pododsek a bez ohľadu na to, či sú k dispozícii vierohodné informácie o nepriamych obchodných partneroch, spoločnosť požiada priameho obchodného partnera o zmluvné záruky, že tento obchodný partner zabezpečí dodržiavanie kódexu správania spoločnosti ustanovením zodpovedajúcich zmluvných záruk od jeho obchodných partnerov. Zodpovedajúcim spôsobom sa uplatňuje článok 10 ods. 2 písm. b) a e).“

c) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Ak informácie potrebné na hĺbkové posúdenie stanovené v odseku 2 písm. b) a odseku 2a možno získať od rozličných obchodných partnerov, spoločnosť prednostne žiada takéto informácie, ak je to primerané, priamo od obchodného partnera či partnerov, pri ktorých je najpravdepodobnejší výskyt nepriaznivých vplyvov.“

d) Dopĺňa sa tento odsek 5:

„5. Členské štáty zabezpečia, aby sa spoločnosti pri mapovaní stanovenom v odseku 2 písm. a) nesnažili získať od priamych obchodných partnerov s menej než 500 zamestnancami informácie nad rámec informácií uvedených v štandardoch na dobrovoľné použitie uvedených v článku 29a smernice 2013/34/EÚ.

Odchylné od prvého pododseku, ak sú na mapovanie stanovené v odseku 2 písm. a) potrebné dodatočné informácie, keďže existujú náznaky pravdepodobných nepriaznivých vplyvov alebo preto, že štandardy sa na

relevantné vplyvy nevzťahujú, a ak takéto dodatočné informácie nemožno primerane získať inými prostriedkami, spoločnosť si môže takéto informácie vyžiadať od daného obchodného partnera.“

5. V článku 10 sa odsek 6 nahrádza takto:

„6. Pokiaľ ide o potenciálne nepriaznivé vplyvy uvedené v odseku 1, ktorým sa nedalo predísť ani ich primerane zmierniť opatreniami stanovenými v odsekoch 2, 4 a 5, spoločnosť sa v rámci krajnej možnosti:

- a) zdrží nadviazania nových alebo rozšírenia existujúcich vzťahov s obchodným partnerom, v súvislosti s ktorým alebo v ktorého reťazci činností daný vplyv vznikol;
- b) ak to umožňuje právo upravujúce jej vzťah s dotknutým obchodným partnerom, bez zbytočného odkladu prijme a vykoná posilnený plán preventívnych opatrení pre konkrétny nepriaznivý vplyv, a to za predpokladu, že existuje odôvodnený predpoklad, že toto úsilie bude úspešné, a
- c) využije alebo zvýši svoj pákový efekt tak, že vo vzťahu k dotknutým činnostiam pozastaví obchodný vzťah.

Pokiaľ existuje odôvodnený predpoklad, že posilnený plán preventívnych opatrení bude úspešný, samotná skutočnosť pokračovania v spolupráci s daným obchodným partnerom nezakladá zodpovednosť spoločnosti.

Pred pozastavením obchodného vzťahu spoločnosť posúdi, či možno odôvodnene očakávať, že nepriaznivé vplyvy takéhoto konania budú zjavne závažnejšie než nepriaznivý vplyv, ktorému nebolo možné predísť ani ho primerane zmierniť. V takom prípade sa od spoločnosti nevyžaduje, aby obchodný vzťah pozastavila, pričom spoločnosť musí byť schopná poskytnúť príslušnému dozornému orgánu riadne odôvodnenie takéhoto rozhodnutia.

Členské štáty zabezpečia, aby v zmluvách, ktoré sa riadia ich právom, existovala možnosť pozastaviť obchodný vzťah v súlade s prvým pododsekom, s výnimkou zmlúv, pri ktorých sú strany zo zákona povinné ich uzavrieť.

Ak sa spoločnosť rozhodne pozastaviť obchodný vzťah, prijme opatrenia na predchádzanie vplyvu tohto pozastavenia, na jeho zmiernenie alebo ukončenie, toto rozhodnutie primerane oznámi dotknutému obchodnému partnerovi a priebežne ho preskúmava.

Ak sa spoločnosť rozhodne nepozastaviť obchodný vzťah v súlade s týmto článkom, monitoruje potenciálny nepriaznivý vplyv a pravidelne posudzuje svoje rozhodnutie a to, či sú k dispozícii ďalšie vhodné opatrenia.“

6. V článku 11 sa odsek 7 nahrádza takto:

„7. Pokiaľ ide o skutočné nepriaznivé vplyvy uvedené v odseku 1, ktorým sa nedalo predísť ani ich primerane zmierniť opatreniami stanovenými v odsekoch 3, 5 a 6, spoločnosť sa v rámci krajnej možnosti:

- a) zdrží nadviazania nových alebo rozšírenia existujúcich vzťahov s obchodným partnerom, v súvislosti s ktorým alebo v ktorého reťazci činností daný vplyv vznikol;
- b) ak to umožňuje právo upravujúce jej vzťah s dotknutým obchodným partnerom, bez zbytočného odkladu prijme a vykoná posilnený plán

preventívnych opatrení pre konkrétny nepriaznivý vplyv, a to za predpokladu, že existuje odôvodnený predpoklad, že toto úsilie bude úspešné, a

- c) využije alebo zvýši svoj pákový efekt tak, že vo vzťahu k dotknutým činnostiam pozastaví obchodný vzťah.

Pokiaľ existuje odôvodnený predpoklad, že posilnený plán preventívnych opatrení bude úspešný, samotná skutočnosť pokračovania v spolupráci s daným obchodným partnerom nezakladá zodpovednosť spoločnosti.

Pred pozastavením obchodného vzťahu spoločnosť posúdi, či možno odôvodnene očakávať, že nepriaznivé vplyvy takéhoto konania budú zjavne závažnejšie než nepriaznivý vplyv, ktorému nebolo možné predísť ani ho primerane zmierniť. V takom prípade sa od spoločnosti nevyžaduje, aby obchodný vzťah pozastavila, pričom spoločnosť musí byť schopná poskytnúť príslušnému dozornému orgánu riadne odôvodnenie takéhoto rozhodnutia.

Členské štáty zabezpečia, aby v zmluvách, ktoré sa riadia ich právom, existovala možnosť pozastaviť obchodný vzťah v súlade s prvým pododsekom, s výnimkou zmlúv, pri ktorých sú strany zo zákona povinné ich uzavrieť.

Ak sa spoločnosť rozhodne pozastaviť obchodný vzťah, prijme opatrenia na predchádzanie vplyvu tohto pozastavenia, na jeho zmiernenie alebo ukončenie, toto rozhodnutie primerane oznámi dotknutému obchodnému partnerovi a priebežne ho preskúmava.

Ak sa spoločnosť rozhodne nepozastaviť obchodný vzťah v súlade s týmto článkom, monitoruje potenciálny nepriaznivý vplyv a pravidelne posudzuje svoje rozhodnutie a to, či sú k dispozícii ďalšie vhodné opatrenia.“

7. V článku 13 sa odsek 3 mení takto:

- a) Úvodné slová sa nahrádzajú takto:

„Konzultácie s relevantnými zainteresovanými stranami sa uskutočňujú v týchto fázach procesu náležitej starostlivosti:“;

- b) Písmená c) a e) sa vypúšťajú;

8. V článku 15 sa druhá veta nahrádza takto:

„Takéto posúdenia sú v relevantných prípadoch založené na kvalitatívnych a kvantitatívnych ukazovateľoch a uskutočňujú sa bez zbytočného odkladu po výskyte významnej zmeny, najmenej však každých päť rokov a vždy, keď existujú opodstatnené dôvody domnievať sa, že dané opatrenia už nie sú primerané alebo účinné alebo že by mohli vzniknúť nové riziká výskytu uvedených nepriaznivých vplyvov.“

9. V článku 19 sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Usmernenia uvedené v odseku 2 písm. a) sa sprístupnia do 26. júla 2026, usmernenia uvedené v odseku 2 písm. d) a e) do 26. januára 2027 a usmernenia uvedené v odseku 2 písm. b), f) a g) do 26. júla 2027.“

10. V článku 22 ods. 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Členské štáty zabezpečia, aby spoločnosti uvedené v článku 2 ods. 1 písm. a), b) a c) a v článku 2 ods. 2 písm. a), b) a c) prijali plán transformácie pre zmierňovanie zmeny klímy vrátane vykonávacích opatrení, ktorých cieľom je prostredníctvom maximálneho úsilia zabezpečiť, aby obchodný model a stratégia spoločnosti boli v súlade s prechodom na udržateľné hospodárstvo a s obmedzením globálneho otepľovania na 1,5 °C v súlade s Parížskou dohodou a s cieľom dosiahnuť klimatickú

neutralitu, ako sa stanovuje v nariadení (EÚ) 2021/1119, vrátane jeho strednodobých cieľov a cieľov klimatickej neutrality do roku 2050 a v relevantných prípadoch expozície spoločnosti voči činnostiam súvisiacim s uhlím, ropou a plynom.“

11. V článku 27 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Komisia v spolupráci s členskými štátmi vydá usmernenia, ktorých cieľom bude pomôcť dozorným orgánom pri určovaní výšky sankcií v súlade s týmto článkom. Členské štáty vo svojom vnútroštátnom práve, ktorým sa transponuje táto smernica, nestanovia maximálny limit peňažných sankcií, ktorý by dozorným orgánom bránil ukladať sankcie v súlade so zásadami a faktormi stanovenými v odsekoch 1 a 2.“

12. Článok 29 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa vypúšťa.

b) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Ak je spoločnosť podľa vnútroštátneho práva uznaná za zodpovednú za škodu spôsobenú fyzickej alebo právnickej osobe v dôsledku nedodržania požiadaviek náležitej starostlivosti podľa tejto smernice, členské štáty zabezpečia, aby tieto osoby mali právo na úplnú náhradu škody. Úplná náhrada škody nesmie viesť k nadmernej náhrade škody, či už prostredníctvom represívnej, viacnásobnej alebo inej náhrady škody.“

c) V odseku 3 sa vypúšťa písmeno d).

d) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Spoločnosti, ktoré sa zúčastnili na iniciatívach odvetvia alebo viacerých zainteresovaných strán, alebo využili nezávislé overenie treťou stranou alebo zmluvné doložky na podporu plnenia povinností náležitej starostlivosti, môžu však byť brané na zodpovednosť v súlade s vnútroštátnym právom.“

e) V odseku 5 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Občianskoprávnou zodpovednosťou spoločnosti za škody, ako sa uvádza v tomto článku, nie je dotknutá občianskoprávna zodpovednosť jej dcérskych spoločností ani priamych a nepriamych obchodných partnerov v reťazci činností spoločnosti.“

f) Odsek 7 sa vypúšťa.

13. V článku 36 sa vypúšťa odsek 1.

Článok 5

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do [12 mesiacov po nadobudnutí účinnosti]. Znenie týchto ustanovení bezodkladne oznámia Komisii.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 6

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 7

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda/predsedníčka*

*Za Radu
predseda/predsedníčka*

LEGISLATÍVNY FINANČNÝ A DIGITÁLNY VÝKAZ

1.	KONTEXT NÁVRHU.....	1
•	Dôvody a ciele návrhu	1
•	Súlاد s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky	7
•	Súlاد s ostatnými politikami Únie	8
2.	PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA	9
•	Právny základ	9
•	Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)	9
•	Proporcionalita	9
•	Výber nástroja	10
3.	VÝSLEDKY HODNOTENÍ EX POST, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU	10
•	Hodnotenia ex post/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov	10
•	Konzultácie so zainteresovanými stranami	10
•	Získavanie a využívanie expertízy	12
•	Posúdenie vplyvu	13
•	Regulačná vhodnosť a zjednodušenie	13
•	Základné práva	13
4.	VPLYV NA ROZPOČET	14
5.	ĎALŠIE PRVKY	14
•	Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ	14
•	Vysvetľujúce dokumenty (v prípade smerníc)	14
•	Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu	14
1.	RÁMEC NÁVRHU/INICIATÍVY	3
1.1.	Názov návrhu/iniciatívy	3
1.2.	Príslušné oblasti politiky	3
1.3.	Ciele	3
1.3.1.	Všeobecné ciele	3
1.3.2.	Špecifické ciele	3
1.3.3.	Očakávané výsledky a vplyv	4
1.3.4.	Ukazovatele výkonnosti	4
1.4.	Návrh/iniciatíva sa týka	5
1.5.	Dôvody návrhu/iniciatívy	5
1.5.1.	Požiadavky, ktoré sa majú splniť v krátkodobom alebo dlhodobom horizonte vrátane podrobného harmonogramu prvotnej fázy vykonávania iniciatívy	5

1.5.2.	Prínos zapojenia Európskej únie (môže byť výsledkom rôznych faktorov, napr. lepšej koordinácie, právnej istoty, väčšej účinnosti alebo komplementárnosti). Na účely tohto bodu je „prínos zapojenia Európskej únie“ hodnota vyplývajúca zo zásahu Európskej únie, ktorá dopĺňa hodnotu, ktorú by inak vytvorili len samotné členské štáty.....	6
1.5.3.	Poznanky získané z podobných skúseností v minulosti.....	6
1.5.4.	Zlučiteľnosť s viacročným finančným rámcom a možná synergia s inými vhodnými nástrojmi.....	6
1.5.5.	Posúdenie rôznych disponibilných možností financovania vrátane možnosti prerozdelenia	6
3.	ODHADOVANÝ FINANČNÝ VPLYV NÁVRHU/INICIATÍVY	7
3.1.	Príslušné okruhy viacročného finančného rámca a rozpočtové riadky výdavkov	7
4.	DIGITÁLNE ROZMERY	7
4.1.	Požiadavky digitálneho významu	7
4.2.	Údaje	8
4.3.	Digitálne riešenia	8
4.4.	<i>Posúdenie interoperability</i>	8
4.5.	Opatrenia na podporu digitálneho vykonávania	8

1. RÁMEC NÁVRHU/INICIATÍVY

1.1. Názov návrhu/iniciatívy

Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa menia smernice 2006/43/ES, 2013/34/EÚ, (EÚ) 2022/2464 a (EÚ) 2024/1760, pokiaľ ide o určité požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti podnikov a náležitú starostlivosť podnikov v oblasti udržateľnosti.

1.2. Príslušné oblasti politiky

Únia kapitálových trhov, únia úspor a investícií, Európska zelená dohoda, stratégia udržateľného financovania, právo obchodných spoločností a správa a riadenie spoločností.

1.3. Ciele

1.3.1. Všeobecné ciele

Všeobecnými cieľmi tohto legislatívneho návrhu je zjednodušiť a zredukovať určité prvky smerníc 2006/43/ES, 2013/34/EÚ, (EÚ) 2022/2464 a (EÚ) 2024/1760 v snahe zmierniť zaťaženie spoločností patriacich do rozsahu pôsobnosti požiadaviek v oblasti vykazovania a náležitej starostlivosti.

Cieľom tohto návrhu je zvýšiť proporcionalitu rámca a konkurencieschopnosť európskych spoločností a zároveň zachovať ciele Európskej zelenej dohody, a to znížením administratívnej záťaže spojennej s požiadavkami na vykazovanie a nákladmi na dodržiavanie súladu s požiadavkami v oblasti náležitej starostlivosti v oblasti udržateľnosti, ktoré vyplývajú z uvedených právnych predpisov.

1.3.2. Špecifické ciele

Špecifické ciele navrhovaných zmien smernice 2013/34/EÚ zahrnuté v tomto návrhu sa zameriavajú na dosiahnutie týchto výsledkov:

- znížiť počet spoločností, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti, na veľké spoločnosti s viac než 1 000 zamestnancami;
- obmedziť účinok prenosu zaťaženia na malé a stredné podniky a menšie veľké spoločnosti zavedením dobrovoľného štandardu na vykazovanie informácií o udržateľnosti pre MSP (štandard VSME) ako horného ohraničenia hodnotového reťazca pre všetky spoločnosti, na ktoré sa nevzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti;
- stanoviť primeraný štandard pre dobrovoľné použitie spoločnosťami, na ktoré sa nevzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti;
- vypustiť splnomocnenie Komisie prijímať odvetvové štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti.

Špecifické ciele navrhovaných zmien smernice 2006/43/ES zahrnuté v tomto návrhu sa zameriavajú na dosiahnutie týchto výsledkov:

- vypustiť povinnosť Komisie prijať štandardy pre uistenie v oblasti udržateľnosti do októbra 2026. Komisia vydá cieľné usmernenia k uisteniu do roku 2026.

Špecifické ciele navrhovaných zmien smernice (EÚ) 2022/2464 zahrnuté v tomto návrhu sa zameriavajú na dosiahnutie týchto výsledkov:

- zohľadniť obmedzenie podnikov patriacich do rozsahu vykazovania informácií o udržateľnosti podľa článkov 19a a 29a smernice o účtovníctve v príslušnom ustanovení, v ktorom sa špecifikujú dátumy začiatku uplatňovania pravidiel vykazovania informácií o udržateľnosti.

Špecifické ciele navrhovaných zmien smernice (EÚ) 2024/1760 zahrnuté v tomto návrhu sa zameriavajú na dosiahnutie týchto výsledkov:

- zjednodušiť vybrané požiadavky náležitej starostlivosti s cieľom zabrániť zbytočnej zložitosti a nákladom pre veľké spoločnosti patriace do rozsahu pôsobnosti;
- ešte viac obmedziť účinok prenosu zaťaženia na malé a stredné podniky a malé spoločnosti so strednou trhovou kapitalizáciou v hodnotových reťazcoch veľkých spoločností patriacich do rozsahu pôsobnosti tak, že sa obmedzia žiadosti o informácie.

1.3.3. Očakávané výsledky a vplyv

Uved'te, aký vplyv by mal mať návrh/iniciatíva na prijímateľov/cieľové skupiny.

Očakávanými výsledkami a vplyvom navrhovaných zmien je zjednodušenie požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti a v dôsledku toho zníženie administratívneho zaťaženia spoločností v tejto súvislosti, pričom sa zachovávajú ciele Európskej zelenej dohody a akčného plánu o udržateľnom financovaní. Očakáva sa, že navrhované zmeny povedú aj k značným úsporám nákladov pre spoločnosti patriace do rozsahu pôsobnosti pri vykonávaní vykazovania informácií o udržateľnosti. V rovnakom duchu sa očakáva, že zmenami požiadaviek náležitej starostlivosti v oblasti ľudských práv a životného prostredia sa zjednodušia súvisiace podnikové procesy a postupy v porovnaní s platnou smernicou (ktorá ešte nie je transponovaná ani uplatňovaná).

1.3.4. Ukazovatele výkonnosti

Uved'te ukazovatele na monitorovanie pokroku a dosiahnutých výsledkov.

Smernicu CSRD uplatnila prvá skupina spoločností, ktoré uverejňujú svoje prvé vyhlásenia o udržateľnosti najmä v prvom polroku 2025. Preto nebolo možné vykonať hodnotenie *ex post* ani kontrolu vhodnosti žiadneho právneho predpisu.

V snahe monitorovať pokrok pri dosahovaní špecifických cieľov návrhu Komisia preskúma možnosť zorganizovať výmeny so zainteresovanými stranami v rôznych formátoch, ako aj pravidelné prieskumy medzi používateľmi informácií o udržateľnosti a podnikmi, ktoré takéto informácie vykazujú, v závislosti od dostupnosti finančných zdrojov. V článku 6 smernice CSRD sa vyžaduje, aby Komisia do apríla 2029 predložila správu o vykonávaní smernice.

V tomto návrhu sa Komisia takisto zaväzuje revidovať prvý súbor európskych štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti (ESRS). Na základe smernice 2013/34/EÚ je Komisia povinná uvedené štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti vrátane štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti pre malé a stredne veľké podniky preskúmať každé tri roky s cieľom zohľadňovať príslušný vývoj vrátane vývoja medzinárodných štandardov.

Predmetom pravidelného hodnotenia podľa článku 36 smernice CSDDD bude aj vykonávanie tejto smernice, v znení zmien, a jej účinnosť pri dosahovaní stanovených cieľov – najmä pri riešení nepriaznivých vplyvov.

Na monitorovanie pokroku v súvislosti s týmito návrhmi sa použije niekoľko ukazovateľov, ako je účinnosť a včasnosť navrhovaných opatrení, efektívnosť postupov zberu a spracúvania údajov v súlade s požiadavkami na vykazovanie informácií o udržateľnosti a cieľ obmedziť administratívnu záťaž a vyhnúť sa zbytočným alebo duplicitným požiadavkám na vykazovanie.

Na základe článku 36 smernice CSDDD Komisia do 26. júla 2030 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o vykonávaní tejto smernice a jej účinnosti pri dosahovaní jej cieľov, najmä pri riešení nepriaznivých vplyvov. Budú sa v nej riešiť, okrem iného, vplyvy tejto smernice na MSP, rozsah pôsobnosti tejto smernice, pokiaľ ide o spoločnosti, na ktoré sa vzťahuje, vymedzenie pojmu „reťazec činností“; príloha vrátane toho, či by sa mala rozšíriť tak, aby zahŕňala ďalšie nepriaznivé vplyvy; pravidlá boja proti zmene klímy; účinnosť mechanizmov presadzovania, sankcií a pravidiel občianskoprávnej zodpovednosti; úroveň harmonizácie vrátane konvergenzie a rozdielov medzi ustanoveniami vnútroštátneho práva, ktorými sa táto smernica transponuje.

1.4. Návrh/iniciatíva sa týka

- ☐ novej akcie
- ☐ novej akcie, ktorá nadväzuje na pilotný projekt/prípravnú akciu³³
- ☐ predĺženia trvania existujúcej akcie
- ☒ zlúčenia jednej alebo viacerých akcií do ďalšej/novej akcie alebo presmerovania jednej alebo viacerých akcií na ďalšiu/novú akciu

1.5. Dôvody návrhu/iniciatívy

1.5.1. *Požiadavky, ktoré sa majú splniť v krátkodobom alebo dlhodobom horizonte vrátane podrobného harmonogramu prvej fázy vykonávania iniciatívy*

Komisia týmto návrhom navrhuje smernicu, ktorou sa mení niekoľko ustanovení smerníc 2006/43/ES, 2013/34/EÚ, (EÚ) 2022/2464 a (EÚ) 2024/1760. Keď spoluzákonnodarcovia dosiahnu dohodu o obsahu návrhu, členské štáty budú mať určitý čas na transpozíciu zmien zavedených touto smernicou do svojho vnútroštátneho práva.

V samostatnom legislatívnom návrhu Komisia navrhuje odložiť uplatňovanie požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti uvedených v smernici 2013/34/EÚ o dva roky v prípade všetkých veľkých spoločností a kótovaných MSP – vrátane emitentov z krajín mimo EÚ, ktorí spĺňajú tieto prahové hodnoty týkajúce sa veľkosti –, ktoré v súčasnosti patria do rozsahu pôsobnosti a od ktorých sa vyžaduje dodržiavanie pravidiel vykazovania informácií o udržateľnosti od účtovného roka 2025. V tom istom návrhu Komisia zároveň navrhuje odložiť o jeden rok lehotu na transpozíciu (do 26. júla 2027) a prvú vlnu uplatňovania (26. júla 2028) pravidiel náležitej starostlivosti v oblasti udržateľnosti stanovených v smernici 2024/1760.

³³

Podľa článku 58 ods. 2 písm. a) alebo b) nariadenia o rozpočtových pravidlách.

Komisia takisto navrhuje revíziu delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2023/2772 (európske štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti). Komisia prijme revidovaný delegovaný akt o ESRS včas, aby podniky v druhej vlne, od ktorých by sa vyžadovalo, aby začali vykazovať informácie podľa smernice CSRD v roku 2028 za účtovný rok 2027, mohli uplatňovať revidované štandardy.

V snahe monitorovať pokrok pri dosahovaní špecifických cieľov návrhu Komisia preskúma možnosť zorganizovať výmeny so zainteresovanými stranami v rôznych formátoch, ako aj pravidelné prieskumy medzi používateľmi informácií o udržateľnosti a podnikmi, ktoré takéto informácie vykazujú, v závislosti od dostupnosti finančných zdrojov. V článku 6 smernice CSRD sa vyžaduje, aby Komisia do apríla 2029 predložila správu o jej vykonávaní. Predmetom pravidelného hodnotenia podľa článku 36 smernice CSDDD bude aj vykonávanie tejto smernice, v znení zmien, a jej účinnosť pri dosahovaní stanovených cieľov – najmä pri riešení nepriaznivých vplyvov. Tento návrh si nevyžaduje plán vykonávania.

- 1.5.2. *Prínos zapojenia Európskej únie (môže byť výsledkom rôznych faktorov, napr. lepšej koordinácie, právnej istoty, väčšej účinnosti alebo komplementárnosti). Na účely tohto bodu je „prínos zapojenia Európskej únie“ hodnota vyplývajúca zo zásahu Európskej únie, ktorá dopĺňa hodnotu, ktorú by inak vytvorili len samotné členské štáty.*

Zverejňovanie informácií o udržateľnosti v EÚ je už upravené v smernici o účtovníctve, ktorá bola zmenená smernicou CSRD. Spoločnými pravidlami vykazovania informácií o udržateľnosti a ich uistenia sa zabezpečujú rovnaké podmienky pre spoločnosti usadené v rôznych členských štátoch. Spoločnostiam, ktoré pôsobia na cezhraničnom základe, by výrazné rozdiely v požiadavkách na vykazovanie informácií o udržateľnosti a uistenie medzi členskými štátmi spôsobili dodatočné náklady a zložitosť, v dôsledku čoho by došlo k narušeniu jednotného trhu. Ak členské štáty konajú samostatne, nedokážu zmeniť existujúce právne predpisy EÚ s cieľom znížiť zaťaženie spoločností.

Podobne sa v smernici CSDDD už stanovuje harmonizovaný regulačný rámec pre náležitú starostlivosť podnikov v oblasti udržateľnosti, ktorý sa vzťahuje aj na určité spoločnosti z tretích krajín pôsobiace na trhu EÚ, čím sa v tejto oblasti politiky zabezpečujú rovnaké podmienky.

- 1.5.3. *Poznatky získané z podobných skúseností v minulosti*

Neuplatňuje sa.

- 1.5.4. *Zlučiteľnosť s viacročným finančným rámcom a možná synergia s inými vhodnými nástrojmi*

Neuplatňuje sa.

- 1.5.5. *Posúdenie rôznych disponibilných možností financovania vrátane možnosti prerozdelenia*

Neuplatňuje sa.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÝ VPLYV NÁVRHU/INICIATÍVY

3.1. Príslušné okruhy viacročného finančného rámca a rozpočtové riadky výdavkov

Neuplatňuje sa.

4. DIGITÁLNE ROZMERY

4.1. Požiadavky digitálneho významu

V požiadavkách na vykazovanie zavedených smernicou 2013/34/EÚ sa od spoločností vyžaduje, aby zhromažďovali a vykazovali údaje týkajúce sa ich vplyvov, rizík a príležitostí, pokiaľ ide o významné aspekty udržateľnosti. Tento postup zahŕňa rozsiahlu identifikáciu, zber, spracovanie, overovanie a uverejňovanie údajov. Na zber príslušných údajov podniky často využívajú digitálne platformy na zber a zdieľanie údajov. Na uchovávanie a spracúvanie údajov na účely vykazovania informácií o udržateľnosti spoločnosti navyše často využívajú aj digitálne nástroje správy údajov.

Používatelia informácií o udržateľnosti stále viac očakávajú, že takéto informácie budú prístupné, porovnateľné a strojovo čitateľné v digitálnych formátoch. Členské štáty musia mať možnosť vyžadovať, aby podniky, na ktoré sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti smernice 2013/34/EÚ, bezplatne sprístupňovali verejnosti svoje správy o hospodárení na svojich webových sídlach. Digitalizácia vytvára príležitosti na efektívnejšie využívanie informácií a má potenciál výrazne šetriť náklady tak pre používateľov, ako aj pre podniky. Digitalizácia takisto umožňuje centralizáciu údajov na úrovni Únie a členských štátov v otvorenom a prístupnom formáte, ktorý uľahčuje čítanie a umožňuje porovnávanie údajov. Tieto požiadavky dopĺňajú aj vytvorenie jednotného európskeho miesta prístupu (ESAP) pre verejné podnikové informácie.

Pokiaľ ide o osobitné požiadavky v rámci smernice, ktoré majú digitálny význam, pozri ďalej.

V smernici 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby podniky, na ktoré sa vzťahuje vykazovanie informácií o udržateľnosti, vypracúvali svoju správu o hospodárení v elektronickom formáte vykazovania, ktorý je stanovený v článku 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/815 (delegované nariadenie o ESEF). Vyžaduje sa v nej aj to, aby tieto podniky označovali svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti vrátane zverejnení požadovaných v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 v súlade s digitálnou taxonómiou, ktorú má Komisia prijať prostredníctvom zmeny delegovaného nariadenia o ESEF.

Digitálna taxonómia štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii umožní, aby sa vykazovanie informácií o udržateľnosti označovalo a aby bolo strojovo čitateľné. Až do prijatia tejto digitálnej taxonómie sa od podnikov nevyžaduje, aby svoje vyhlásenia o udržateľnosti označovali. Keďže vyhlásenie o udržateľnosti sa stane strojovo čitateľným až po tom, ako bude zahrnuté v dokumente vo formáte XHTML a označené digitálnou taxonómiou, až do prijatia digitálnej taxonómie sa nevyžaduje, aby podniky vypracúvali aj správu o hospodárení vo formáte XHTML.

Medzi zainteresované strany, ktorých sa tieto požiadavky týkajú, patria podniky, od ktorých sa vyžaduje vypracovanie a uverejnenie vyhlásenia o udržateľnosti, ktoré bolo digitálne označené a predložené vo formáte XHTML, ako aj poskytovatelia uistenia, ktorí musia overiť, či vyhlásenie o udržateľnosti spĺňa potrebné požiadavky.

Súčasným návrhom sa nemenia existujúce pravidlá digitálneho označovania alebo formátu

zavedené smernicou CSRD, ktoré posilnia digitálne vykazovanie a umožnia využívať pri používaní informácií, ktoré podniky vykazujú, umelú inteligenciu.

Pokiaľ ide o smernicu CSDDD, digitálne nástroje a technológie, ako sú tie, ktoré sa používajú na sledovanie, dohľad alebo vyhľadávanie surovín, tovaru a výrobkov v rámci hodnotových reťazcov, napríklad satelity, drony, radary alebo riešenia založené na platformách, by mohli podporiť a znížiť náklady na zber údajov na účely riadenia hodnotového reťazca vrátane identifikácie a posúdenia nepriaznivých vplyvov, predchádzania a zmierňovania a monitorovania účinnosti opatrení náležitej starostlivosti.

4.2. Údaje

Pozri predchádzajúci oddiel.

4.3. Digitálne riešenia

Pozri predchádzajúci oddiel.

4.4. Posúdenie interoperability

Neuplatňuje sa.

4.5. Opatrenia na podporu digitálneho vykonávania

V snahe uľahčiť bezproblémové vykonávanie požiadaviek digitálneho významu uvedených v oddiele 4.1 je Komisia zapojená do viacerých iniciatív.

Po prvé, digitálna taxonómia štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii bude nevyhnutná na to, aby sa vykazované informácie mohli označovať v súlade s uvedenými štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti. Komisia prijme digitálnu taxonómiu na označovanie informácií o udržateľnosti prostredníctvom delegovaného aktu po tom, ako jej orgán ESMA poskytne technické poradenstvo.

Po druhé, v rámci Nástroja technickej podpory (edícia 2025) má Komisia v úmysle spustiť vo viacerých krajinách vlajkový projekt pod názvom „Zlepšovanie vykazovania informácií o udržateľnosti pre podniky“. Táto iniciatíva má za cieľ zlepšiť kapacitu členských štátov v oblasti podpory spoločností – najmä MSP – pri vykonávaní smernice CSRD a požiadaviek na vykazovanie informácií v rámci taxonómie EÚ. V podpore v rámci tejto iniciatívy sa zohľadní vývoj požiadaviek na vykazovanie, pričom táto podpora bude relevantná aj pre nekótované MSP, ktoré nepodliehajú povinnému vykazovaniu, no od svojich finančných partnerov a partnerov v hodnotovom reťazci pociťujú čoraz intenzívnejší tlak na vykazovanie informácií o udržateľnosti.

Po tretie, skupina EFRAG spustila fórum pre MSP, na ktorom sa stretávajú relevantné zainteresované strany z komunity MSP, aby diskutovali o vykonávaní požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti a o tom, ako možno využiť digitálne riešenia a nástroje na to, aby sa malým a stredným podnikom uľahčilo vykazovanie informácií o udržateľnosti.

Pokiaľ ide o smernicu CSDDD, s cieľom pomôcť spoločnostiam plniť si povinnosti náležitej starostlivosti v celom ich hodnotovom reťazci sa v smernici podporuje používanie digitálnych nástrojov a technológií a od Komisie sa vyžaduje, aby vydala usmernenia s užitočnými informáciami a odkazmi na primerané zdroje. Pri používaní digitálnych nástrojov a technológií by spoločnosti mali zohľadniť a primerane riešiť možné riziká, ktoré sú s nimi spojené, a zaviesť mechanizmy na overenie primeranosti získaných informácií.